

echo

of aruba

an economic monthly - vol. III, nr. 4, april 1961

N.V. Electriciteits-Maatschappij Aruba
"ELMAR", Oranjestad, Aruba

THE ELECTRIC POWER COMPANY OF ARUBA

offers attractive facilities for new industries and an
experienced technical staff for your electrical problems

KLM ROYAL DUTCH AIRLINES

- ★ Daily connection with New York by swift modern DC-7C's.
- ★ Extra low 17-days excursion fares to and from New York \$ 220.— and Miami \$ 170.— Tourist Class.
- ★ Ultra fast 16 hour Jet-connection to Europe via New York.
- ★ With KLM's Multi-Stopover Plan you can visit many extra cities in Europe at no extra cost.
- ★ Superb Royal Service for the sophisticated traveller.

KLM Sincerely yours!

ECHO OF ARUBA

AN ECONOMIC MONTHLY

Vo. III, nr. 4, April 1961

A PUBLICATION SPONSORED BY THE
ARUBA TRADE AND INDUSTRY ASSOCIATION

Contents of this Issue

	PUBLISHER'S PAGE	Page 3
	PAGINA DE LOS PUBLICADORES	" 3
	ARBEIDSINTENSIEF EN KAPITAALINTENSIEF	" 4
	DATELINE MANHATTAN	" 5
	PERSCONFERENTIE VAN PROF. DE QUAY	" 8
	WAAR LEEFDE ARUBA VAN IN DE VORIGE EEUW?	" 9
	NIEUWE RONDE TAFEL CONFERENTIE?	" 10
	VRUCHTBAAR, OPENHARTIG CONTACT MET NEDERLANDSE INDUSTRIELEN OP ARUBA	" 11
	KLM AIRLINES LOWERS SOME RATES	" 13
	AIR NAVIGATION TREATY BETWEEN THE NETHERLANDS KINGDOM AND MEXICO	" 13
	LUCHTVAARTOVEREENKOMST NEDERLAND-MEXICO	" 14
	MR. W. A. MURRAY SPEECHES ON LAGO ACCOMPLISHMENTS	" 14
	HOW TO ENTER ARUBA AND WHERE TO STAY	" 15
	THE ROYAL BANK OF CANADA MONTHLY LETTER	" 17
	THE TENSIONS OF HOME AND JOB	" 20
	U.S. TRADE MISSION VISITS ARUBA	" 20
	POSTOFFICE INSTITUTES MONEY ORDER	" 20
	TRAFFIC WITH U.S.	" 21
	ARUBA CONVENTION BUREAU	" 21
	150 YEARS INDEPENDENCE	" 21
	MAN, UNITED NATIONS AND OUR COMMUNITY	" 22

Prijs fl. 0.45

Stichting Echo of Aruba
P.O. Box 200,
St. Nicolaas, Aruba,
Netherlands Antilles
Phone: 5558

FOUNDED BY:
Aruba Trade and Industry
Association

FOUNDED:
January 24, 1959

BOARD OF TRUSTEES:
Dr. C. W. W. J. Heufke
L. Kuiperf
M. Serphos Jr.
C. Whitfield

PUBLISHER:
(Administrateur)
Morris Serphos Jr.

ASST. ADMINISTRATOR:
Leo Kuiperf

CHIEF EDITOR:
C. Bastiaanse

ASSOCIATE EDITORS:
Mrs. Betsy Frazier
C. W. G. Schotborgh

CONTRIBUTING
EDITORS:
W. H. M. de Graaf
His Exc. Dr. H. Riemens
S. den Hever
Max Tak
Kon. Inst. voor de Tropen

DESIGNER:
Aruba Drukkerij N.V.
Aruba - Neth. Antilles

PRINTER:
Aruba Drukkerij N.V.
Aruba - Neth. Antilles

Cut on dotted line

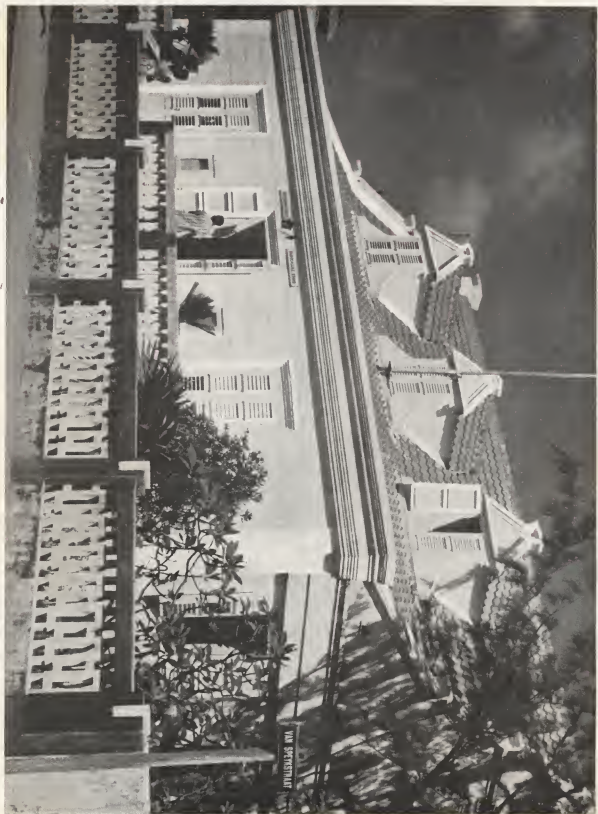
Administration of "Echo Of Aruba", P.O. Box 200, St. Nicolaas, Aruba,

Netherlands Antilles

I, the undersigned herewith kindly request you
to start sending me the "Echo Of Aruba" immediately at the low rates now in
effect for a limited time only. Please find enclosed my postal money order/
bankremittance for Nafl. 4,75/US\$2,50 or other equivalent. My address is

..... (street)
..... (city)
..... (country)

One of the typical Araban "Colonial Style" houses.

PUBLISHER'S PAGE

by Morris Serphos Jr.

When the revaluation of the Netherlands Antilles guilder took effect, in March a financial discrimination of long standing against Aruba was eliminated by the Antillian Minister of Finance. This time the value of the U.S. dollar has been brought to par in both Willemstad and Oranjestad, i.e. fl. 1.87—1.905 per 1 U.S. dollar. Formerly there used to be a difference of one point between Willemstad and Oranjestad.

Recently an interesting discussion took place in the Island Council of Aruba, where the Executive Council stated through Commissioner of Finance Mr. Henriquez, that by July 1, the measures to relieve the unemployment situation may be abolished. Presently these measures figure in the budget for 1 million guilders and a 15% surcharge on corporation tax was levied in 1960 and 1961 to cover the expenses involved. The abolishment will be effected because of the initiation of construction for the Chemical Plants which will be located at Barcadera. As soon as the surcharge is abolished retroactively, we will inform you.

Recently this island was shocked by the adventures of four hapless Aruba fishermen who, because of failure of the engine of their boat, drifted to open sea, and were saved by a United Fruit Steamer close to the Republic of Panama. This once more proves the necessity to give detailed public information and education to fishermen in Aruba. Through radio broadcasting facilities qualified instructors and experts such as the Harbor Master of Aruba, could show techniques

and measures for the prevention of unnecessary lost lives of fishermen. Incidentally, it might interest our readers that the Netherlands Consul in Colon, Republic of Panama, Mr. J. Salas, went to great pains to alleviate the hardships of the three rescued Arubans and to ship the remains of Mr. Solognier, who died shortly after his rescue.

Another interesting fact to our readers may be the fact that time and again our Island Authorities have been complimented by visiting trade delegations for the detailed and clear information made available to them. In particular the Office of Economic Affairs (Bureau voor Welvaartzorg) has dedicated a lot of efforts to make economical information available to interested companies, trade missions and individuals, seriously interested in the island of Aruba.

On April 30th, our esteemed Queen, Her Majesty Juliana, will celebrate her Birthday, which this year will be celebrated on May 1st, since April 30 falls on a Sunday. The Queen's Birthday is always accompanied by widely enjoyed sport events, parades and folk-festivals all over the island. The "Echo of Aruba" avails itself of this opportunity to wish Her Majesty Queen Juliana many happy returns of the Day, in good health and amidst the Royal Family and her subjects.

Note: We regret to have to inform our readers that Mr. Julio A. Salas, Consul General in Panama, died suddenly.

PAGINA DE LOS PUBLICADORES

por Morris Serphos hijo.

Cuando en Marzo se efectuó la revaluación del florin de las Antillas Neerlandesas, el Ministro de Hacienda eliminó una parcialidad financiera en contra de Aruba. En ese momento el valor del dólar americano se puso a la par en ambas ciudades, Willemstad y Oranjestad, e.d. 1.87—1.905 por cada U.S. dólar. Anteriormente había una diferencia de un punto.

En la sesión del Consejo de la Isla de Aruba hubo una discusión muy interesante, cuando la Junta Ejecutiva manifestó por medio del Comisionado financiero, Oscar Henriquez, que probablemente las medidas tomadas para remediar la situación de la inactividad serán abolidas. Ahora estas medidas suman en el presupuesto a un millón de florines, y un 15 por ciento recello fué impuesto en 1960 y 1961 para indemnizar los gastos implicados. Las construcciones de las plantas químicas que se elevarán en Barcadera hacen posible la abolición de estas medidas. Tan pronto como este recello sea abolido retrospectivamente, les avisaremos.

Cuatro infortunados pescadores arubanos flotaron a la fortuna al alta mar por un defecto de la máquina de su lancha y fueron salvados cerca de la costa de Panama por un vapor de la United Fruit. Este acontecimiento demuestra una vez más la necesidad de instruir a los pescadores arubanos...? No es posible que el Capitán del Puerto y otros peritos den lecciones via

emisora a los pescadores sobre técnicas y medidas necesarias para evitar esta inútil pérdida de vidas?

El muy simpático Consul Neerlandés en Colon, el señor Salas, atendió debidamente a los tres arubanos salvados e hizo lo necesario para transportar los restos mortales del señor Solognier, que falleció poco después de haber sido salvado.

Con sincero pesar recibimos el 12 de abril la noticia de la desaparición del señor Julio A. Salas, Consul General Holandés en Panama.

A nuestros lectores les interesarán saber que delegaciones comerciales visitan a menudo nuestra isla para enterarse de las posibilidades de Aruba. Sobre todo la Oficina de Asuntos Económicos hizo todo lo posible para hacer disponible informaciones económicas a Compañías interesadas, a Misiones comerciales y personas con intereses en Aruba.

Nuestra muy estimada Reina, Su Majestad Juliana, celebrará su cumpleaños el 30 de abril. Este aniversario se llevará a efecto el 1 de mayo, puesto que el 30 de abril es domingo. Esta fiesta se celebra entusiastamente en Aruba con festivales del pueblo, eventos deportivos, paradas etc. El Echo de Aruba le es muy grato enviar a Su Majestad, la Reina Juliana, respetuosamente sus más sinceras felicitaciones.

ARBEIDSINTENSIEF EN KAPITAALINTENSIEF

In de Echo van februari j.l., op blz. 7, staat de uitspraak dat kapitaalintensieve bedrijven welvaart brengen en arbeidsintensieve bedrijven niet. Men heeft gevraagd om een nadere verklaring.

De uitspraak heeft het grote voordeel kort en kernachtig te zijn. Ze is in hoofdzaak juist en werd gegeven als antidote tegen de onjuiste opvatting als zouden de merites van een bedrijf, of de uitbreiding van een bedrijf, alleen, of bij voorkeur, beoordeeld dienen te worden aan de hand van het aantal tewerkgestelden.

Om te beginnen zijn de termen van het spraakgebruik niet juist. In het spraakgebruik spreekt men van arbeidsintensief, als in een bedrijf de menselijke arbeid verhoudingsgewijs belangrijker is dan het gebruik van machines, van kapitaal.

Eigenlijk is het andersom en behoort men in zo'n geval van arbeidsintensief te spreken. Als namelijk in een samenstel van productiefactoren, een bepaalde factor in een minimumpositie verkeert, dan wordt de factor in de minimumpositie intensief, dat is méér dan de andere, gebruikt. De overige factoren, die in de veronderstelling in ruime mate aanwezig zijn, zullen minder, extensief, in beslag worden genomen. Het spraakgebruik geeft dus de eerste moeilijkheid. Er is evenwel een belangrijker overweging en wel, dat het in de moderne bedrijven heel moeilijk is om de grens aan te geven tussen kapitaal en arbeid. Men weet bij moderne produktiemethoden vaak niet, waar „kapitaal” ophoudt en „arbeid” begint.

Een definitie van kapitaal als geproduceerde produktiemiddelen zegt ook niet alles. Lezers van de Echo zullen zich wellicht herinneren, dat bij de bespreking van de Begroting 1960 van het Eilandgebied Aruba een passage voorkwam, waarin geklaagd werd over de hoge kosten van onderwijs. De Echo reageerde hierop door te zeggen, dat onderwijs een kapitaal-investering is, die, op één of andere wijze, altijd vruchten afwerpt voor de gemeenschap.

Onderwijs is nuttig, nuttiger dan de aanleg van een koenoekoe-weg, nuttiger dan de aanschaf van een machine. Heden ten dage wordt dit standpunt niet meer betwist, allerminst in de bedrijven zelf. De uitvoerende arbeid in beperkte zin, de arbeid van het schroefjes aandraaien, de „schoep en houwel” arbeid, is, ook wat persoon betreft, gemakkelijk te vervangen, is weinig waard en wordt zoveel mogelijk geëlimineerd door machines. Door die eliminatie, samengaande met kapitaal-investering in de arbeider, wordt de mens, de arbeider, in alle opzichten op een hoger plan gebracht. Hij wordt economisch meer waard, verdient meer, want hij is produktiever. De voorwaarden tot hogere produktiviteit werden geschapen door algemeen onderwijs, gevolgd door speciale training en speciaal vakonderwijs.

Dit is de algemene betekenis van de in de aanvang genoemde korte uitspraak. De uitspraak betekent, dat men geen greppel moet graven met een schop, maar met een graafmachine, geen goederen transporteren in zakken op de rug, maar door middel van een transportband.

Altijd in de veronderstelling dat hoge arbeidskosten gemotiveerd zijn, dat de arbeider zijn geld opbrengt, dient men niet te streven naar „goedkope” arbeid, maar naar „dure” arbeid. Hoge arbeidskosten, hoge lonen brengen welvaart.

Voorwaarden zijn investeringen in het onderwijs en, in de bedrijven, investeringen voor training van personeel. Voor het overige is het, in de bedrijven, een financieringsprobleem en een organisatieprobleem, waarbij de simpele uitvoerende arbeid zoveel mogelijk wordt uitgeschakeld om plaats te maken voor meerwaardige voorbereidende arbeid, planning, routing, controle en toezicht. Uitvoerende arbeid van de simpele soort blijft dan nog op sommige speciale terreinen bestaan en wordt ook hoog beloond, vanwege de zeldzaamheid.

Hoe staat het nu met de Nederlandse Antillen? Men kan beweren, dat de Nederlandse Antillen economisch eerst ontwaakt zijn met de komst van de olie-industrie. Toen de olie-industrie kwam, bracht ze haar graafmachine mee. Men is niet met de schop begonnen, maar met de graafmachine. Men is niet met lage lonen begonnen, maar met hoge lonen. Het hele leven is daarop ingesteld.

Nu verdere industrialisatie nodig is, moet men niet beweren, dat de hoge arbeidskosten daartoe een belemmering zouden vormen. Wil er welvaart zijn, dan moeten de arbeidskosten hoog zijn. Welvaart, hoge arbeidskosten, een goed ontwikkelde bevolking, zijn geen belemmering voor industrialisatie, integendeel, het is een voorwaarde tot industrialisatie.

Hoge arbeidskosten zijn een bezwaar tot arbeidsintensieve bedrijven, maar niet tot kapitaalintensieve bedrijven met moderne bedrijfsmethoden.

Alle kapitaalintensieve bedrijven zijn nodig én mogelijk; graafmachines, geen schoppen.

Wat de eerder genoemde uitspraak verder betreft. heeft men verwezen naar de montage-afdelingen van Philips, waar de diverse soorten radio's en T.V.'s gesoldeerd en gemonteerd worden, teneinde aan te tonen, dat arbeids-intensieve bedrijven hoge waarde kunnen toevoegen. Dat kan wel zijn. Er zijn geen regels zonder uitzonderingen, kunstnijverheid bijvoorbeeld. De montage-afdelingen van Philips vinden wij nu juist geen uitzondering.

Om te beginnen ligt die montage-afdeling aan het einde van het produktieproces. Alles wat daaraan vooraf gaat, is bij uitstek kapitaalintensief. Vervolgens vragen wij ons af, hoe de indirecte kosten van de montage-afdeling zelf worden verbijzonderd. Zijn er geen kostbare hulpmachines, meet-apparaten e.d.? Wie en wat is belangrijker? De soldeerbot of de voorbereidende arbeid, de controle en de toezichhoudende arbeid? De keuze lijkt ons niet twijfelachtig. Ook hier kapitaalintensief, althans een verbijzondering als bij kapitaalintensieve bedrijven.

De hoogwaardige arbeid — voorbereidende, controle en toezicht — vereist een grote kapitaalinvestering en kan met meer recht dan een machine tot kapitaal gerekend worden. Per slot van rekening is de "know

how", de organisatie van een bedrijf belangrijker dan enige machines.

Dat dit kapitaal gebonden is aan personen, bewerkt, dat binding van werknemers door middel van sociale voorzieningen volkomen rationeel is. Dat er zo weinig sociale voorzieningen zijn op de Nederlandse Antillen is irrationeel. Het is de taak van de overheid om hierin te voorzien, teneinde te voorkomen, dat bedrijven in dit opzicht parasiteren op de gemeenschap, die het fonds hoogwaardige arbeiders, dat is kapitaal, ter beschikking stelt. In dit verband zij er nog op gewezen, dat automatisering, invoering van machines en betere produktiemethoden, welvaart-bevorderend zijn, mits zich niet het bijzondere geval voordoet, dat de winst afvloeit naar het buitenland. In zo'n geval zou een bijzondere belasting zeer op zijn plaats zijn.

In de Nederlandse Antillen liggen de problemen nu eenmaal anders dan elders, omdat de welvaart van deze eilanden afhankelijk is van wereldconcerns, waarbij de opbrengst van het veredelde produkt niet in eigen land blijft, maar voor het grootste gedeelte weer afvloeit. Het is hier meer het probleem van het zoeken naar een optimum: Hoeveel gouden eieren kan de kip afstaan en toch doorgaan met eieren leggen?

Omdat de problemen anders liggen, is het niet te verbazen, dat men allereerst vraagt: Hoeveel mensen worden te werk gesteld bij het nieuwe project? Men is namelijk bezeten van het idee, dat er overbevolking zou zijn. Relatief gezien (het zijn relatieve begrippen) is dat misschien wel zo. Als men de optimale bevolking definieert als het punt, waarbij het reële inkomen maximaal is, dan is er overbevolking, of..... onderproduktiviteit. Want het reële inkomen van 1951 is niet hetzelfde in 1961, waar het gedaald is tot ongeveer twee derde, als gevolg van de verhoogde kosten van invoer en verhoogde kosten van het overheidsapparaat.

De oplossing is voornamelijk gelegen in opvoering van de produktiviteit, hetgeen alleen kan gebeuren door aantrekking van kapitaalintensieve bedrijven. Hierover zullen wij het nu wel allemaal eens zijn. We

hopen spoedig te komen tot het punt, waarbij de Echo zal voorstellen om belasting te gaan heffen over minimale salarissen teneinde loonsverhoging en rationalisering van de bedrijven dwingend te bevorderen. (Volledigheidshalve zij nog vermeld, dat de opbrengst van een dergelijke belasting dan in een apart fonds dient te komen, dienende tot verdere investering). Wij houden namelijk van oude, beproefde methoden: kapitaalintensieve bedrijven, die hoge lonen mogelijk maken. Dat idee van hoge lonen is al van Henri van Navarre, die wilde, dat iedere Fransman een kip op tafel had. De twee derde kip van nu moet weer gauw de hele kip van 1950 worden, direct door loonsverhoging of indirect door sociale voorzieningen.

In afwachting van argumenten, die zeggen het tegendeel te kunnen bewijzen, menen wij dus vooralsnog ons standpunt te moeten handhaven, welke in de volgende punten kan worden samengevat:

- a. De Nederlandse Antillen hebben in de eerste plaats behoefte aan kapitaalintensieve bedrijven en niet aan arbeidsintensieve.
- b. Hoge lonen zijn op zichzelf geen belemmering in het streven naar industrialisatie (de tijd van kinderarbeid is voorbij), het komt aan op de produktiviteit van de arbeider, welke behalve van werkwillegheid, vooral afhankelijk is van de graad van zijn ontwikkeling.
- c. Vergaande sociale voorzieningen zijn evenmin een belemmering. Integendeel, zij bevorderen arbeidslust en arbeidsrust.
- d. Goed geleide, verantwoordelijke vakverenigingen, die vrij zijn van binnenlandse en buitenlandse politieke invloeden, zijn noodzakelijk, teneinde de vrijheid en de rechtstoestand van de individuele mens te waarborgen, die alleen staat tegen een samenbundeling van economische macht, welke bij kapitaalintensieve bedrijven zeer groot is.

Het zou ideaal zijn als deze punten op een natuurlijke wijze werden verwezenlijkt, d.w.z. van onderaf, door particulier initiatief.

DATELINE MANHATTAN

by Max Tak

The Changed Face Of Aruba

When I arrived recently in the Netherlands Antilles I had planned to do a couple of things: meet with local friends of long standing, discuss plans with colleagues on radio and press, make some speeches, relax and compare impressions, left by the past, with today's realities. I am glad to have KLM-ed to the fascinating charms of the islands, also because I performed nearly completely what I had planned. And when I returned to Manhattan's harsh humdrum routine of daily life, I had and still have some difficulty to realize that my seven days Antillian dream is over.

In this column, in which I can express myself as freely as possible, I should like to review some Caribbean impressions especially those received during my

Aruba stay. There is a definite change in the Caribbean air which differs sharply from the atmosphere of bygone days. To focus on Aruba: this island left its more or less rural character and is transforming into a center of tourist attractiveness. This is done with an amazingly fast tempo.

Three years ago, at the occasion of the opening of the impressive and charming Hotel Curaçao Intercontinental I also visited Aruba. There was an unforgotten lunch at the Basi Ruti Restaurant, followed by a dancing on the rhythms of a steel band and some other pleasant things. When the small group to which I belonged went to the airfield to fly back to Curaçao, I met an older gentleman who, as he told me, had lived

many years in Aruba. He expressed emphatically his love for the island. When we said goodbye he had some last words: "Mister..... when you come back here..... way within two, three years, you will not recognize Aruba..... we will then have a big hotel..... Aruba will be great. Come back Mister..... come back..... and you will see it for yourself."

As every one knows predictions have a 50/50 chance to turn into reality. But the prediction as I heard it on the airfield of Aruba, has become true. So much even that this reality surpasses probably the great expectations the old gentleman cherished.

Even during a rather superficial visit of a couple of days it becomes clear that Aruba has numerous possibilities, which will be taken care of in the near future. And it no longer plays the second fiddle in the Caribbean symphony orchestra. Because it wanted to be one of the first violinists. I believe the urge to progress has done a lot for Aruba.

The presence of the glorious Aruba Caribbean Hotel brings a great number of possibilities to light: The task of the people in charge with the promotion of the island is to investigate each possibility. The economy of the island depends for a good deal on tourism. However, not completely.

Even during the 48 hours of my Aruba stay I had the opportunity to hear people from different walks of life express a kind of muted anxiety about a problem which is not purely Caribbean of its nature.

The problem which strains the economy of the United States of America, biggest industrial power in the world, comparatively strains as much the economy of Aruba.

Maybe even still stronger. I mean automation.

This word has entered many conversations in Aruba. And in Curaçao.

One reads about it day after day in the American press which reports about the inroads automation is making without mentioning the possibility of a solution. This solution is a necessity, because unemployment is an ugly complication in the life of a community. When it lasts long enough the ugliness becomes a menace. Those who bear the responsibility of the welfare of the community feel the necessity to wipe out pockets of unemployment.

Somewhere there must be a solution. Recently a highly developed west European industrial power made known it has half a million vacancies to fill. Which means also that in the western part of Europe where automation of course is also known in one way or the other, a kind of solution has been found.

I believe that Aruba is on the road to a decisive improvement by exploiting all its natural resources. Tourism is a strong stimulus. And the Aruba Caribbean Hotel has brought and brings new blood to Aruba.

The Aruba Caribbean Hotel is an enchanting place. It lives in a sphere of tantalizing luxury. People who enter this hotel leave (temporarily) their problems behind them and start living another life of much more gaiety.

I never saw a restaurant which impressed me so much as the Klompen Klub with the Papiamentu Room-extension. This Hotel and what is stands for is conducted by a determination which cannot be defeated.

On my return to New York I saw the picture filmed in Aruba by a TV-film-company which specializes in commercials. For the TV viewer (Channel 2, CBS) it would have been of more interest if he could have seen a little bit of the island of Aruba, about which the narrators spoke repeatedly.

The film was made in behalf of Alexander's, the company which owns four Department Stores. Alexander's wanted it to be known, that it copies and sells at a low price originals, which are sold by houses like Dior etc. Seen from this point of view, the publicity was 100%. I was waiting for some views of Aruba which were not screened. However, the publicity made in behalf of Aruba was convincing.

Similar to the people of the southern part of France, the people of Aruba show an air of disciplined carelessness, of charming nonchalance.

I believe strongly that the Netherlands Antilles will develop into centers of growing tourist activities. And next to this, industrial developments have to be undertaken and will be undertaken. One cannot neglect the fact that the political climate with respect to industrial development is favorable. The Netherlands Antilles are islands of stability in an ocean of restiveness. I mean this also very much verbally..... Investors do not build on a soil which can be subject to "nationalization", to say it politely. Growing interest of expanding American and European enterprises, in the Netherlands Antilles is not a fantasy any more.

Only people that do not want to see and hear would deny that a healthy rivalry is manifest in the Antilles. I believe this rivalry will grow and grow. There are people that pronounce the word rivalry with a kind of worried look. There is no reason to be worried about it because of what one could call: the inter-island competition will inspire all concerned to give the utmost of their power. Mental and physical power.

Recently a high official of the City of Amsterdam came to New York City and spoke to some gatherings about the tremendous expansion which is planned for the harbor of Amsterdam. It was interesting to hear the gentleman speak, moved by love for his hometown. But when I read his speech some time later, which contained an evident challenge to the second biggest harbor in the world, the harbor of Rotterdam, I could nearly touch the spirit of rivalry which had moved the gentleman of Amsterdam to speak in the way he did. Competition is imperishable.

Between individuals, between people, even between parts of the same entity, the so-called "local patriotism" will always be there. I hope fervently that rivalry in the Netherlands Antilles never will disappear..... that it will grow..... and grow..... and grow..... to the benefit of all six Antilles.

It is perhaps a kind of compulsion, but one who once has lived in the Antilles remains to feel the urge to return, because those islands are not infested by many plagues torturing human life in big cities, where sky scrapers try to compete with heaven and the continuous rumbling of subways is the tragic point d'orgue of a symphony without music.

The Aruba Goldmines, one of Aruba's economic pillars in the past century (viz. page 10).

PERSCONFERENTIE VAN PROF. DE QUAY

Op de laatste dag van zijn bezoek aan Aruba, dat is te zeggen even vóór zijn vertrek, voorzag het overladen programma van Prof. Dr. de Quay in een persconferentie. Dat de haastige persconferentie niettemin op hoog niveau gehouden werd en in een prettige sfeer, was geen geringe verdienste van de minister-president der Nederlanden persoonlijk. In dit verband is het mogelijk dat deze belangrijke bezoeker aan Aruba het eveneens heeft betreurd, dat het aantal uitgenodigde vertegenwoordigers uit het bedrijfsleven bij de receptie van de gezaghebber gering was en dat geen audientie op Aruba werd verleend, zulks in tegenstelling tot Suriname en Curaçao.

Het verlies ligt in ieder geval aan de zijde van het Arubaanse bedrijfsleven, dat de gelegenheid miste om kennis te maken met een persoonlijkheid, die eerbied afdwingt en die, als goed professor, er in slaagt om ook het minder belangrijke het aura van belangrijkheid te geven, zodat iedere vragensteller opgeruimd naar huis gaat. Evenmin een geringe verdienste.

Prof. Dr. J. de Quay was vergezeld van zijn gastheer E. Jonckheer, minister-president van de Nederlandse Antillen, en van zijn adviseurs, Drs. A. Jonkers en Mr. O. W. Josephus Jitta.

Prof. de Quay begon met te zeggen dat hij kwam om kennis te maken met de Nederlandse Antillen, zulks op uitnodiging van de regering. Hij kwam niet om besprekingen te voeren of beslissingen te nemen. Dit was het terrein van de vice-minister-president Dr. Korthals, die binnenkort zou komen. Vervolgens werd kort, doch uiterst helder, het verschil aangegeven tussen Suriname en de Nederlandse Antillen.

Het economisch ontwikkelingsniveau van Suriname lijkt voornamelijk lager te liggen dan dat van de Nederlandse Antillen. De toekomstmogelijkheden zijn zeker niet minder. Het heeft de volgende rijkdommen: beschikbare grond, hout (Bruynzeel, van Gelders Papierfabriek), bauxiet en mineralen. De bevolking is klein en leeft op een groot gebied, vier à vijf maal zo groot als Nederland. Door middel van het 10 jaren plan wordt de ontwikkeling op een planmatige en systematische wijze bevorderd.

De Antillen heeft een sterk groeiende bevolking op een klein en verspreid gebied. De eilanden hebben geen grondstoffen, maar hebben als belangrijk voordeel een gunstige ligging. Dit maakt ontwikkeling van toerisme en industrie mogelijk. Ook hier een systematische en planmatige ontwikkeling.

Er is een goede samenwerking met Nederland. Hulp bij de ontwikkeling voor wat betreft de rendabele projecten is eenvoudig. Voor wat betreft de onrendabele projecten, dient overleg plaats te vinden in het kader van het meerjarenplan.

De totale indruk is gunstig en het kritische moment schijnt aangebroken. Wat in de eerstkomende jaren wordt bereikt, zal afhangen van de mate van samenwerking tussen overheid en particulier bedrijfsleven.

De overheid dient de voorwaarden te scheppen. Prof. De Quay gaf in dit verband voorbeelden van infrastructuur. Hij wees herhaaldelijk op het belang van opleiding, van onderwijs, dat hij zeer klaarbijlijk ziet als een kapitaalinvestering van de eerste orde.

Prof. De Quay sneed het onderwerp Onderwijs eigen-

ner beweging aan, behandelde dit met nadruk duidelijk en grondig. Over het peil van het antilliaanse onderwijs liet Prof. De Quay zich gunstig uit. Bij latere vragenstelling omtrent de kosten van het onderwijs deelde minister Jonckheer mede, dat internationale organisaties aangezocht waren tot het doen van bijdragen. Verder wilde hij zich hierover niet uitlaten. (Overigens waren wij toch al verrast door de mededeling. Onderwijs is een vitaal punt. Het is een landszaak en een eorzaak).

Bij de vragenstelling bleek duidelijk, dat Prof. De Quay een Zuidnederlander is, die over het algemeen snel denkt en gevoelig is voor verborgen motieven. Een tot op het been kortgehouden vraag: Waarom heeft Nederland gerevalueerd?, werd direct beantwoord met: „Laat ik op de voorgond stellen, dat niet conjuncturele overwegingen tot revaluatie hebben geleid, maar dat de revaluatie structureel wenselijk werd geacht”.

Het antwoord werd uitgebreid met punt 2: Toen Duitsland eenmaal revalueerde, moest Nederland wel volgen. Een revaluatie van 5% werd aanvaardbaar geacht.

Op een vraag omtrent ronde tafelferentie van de partners in het Koninkrijk, werd geantwoord, dat Nederland in principe een gewillig oor zou hebben voor ronde tafelferenties, doch dat het goed zou zijn, indien voorstellen geconcretiseerd zouden zijn. Voor het opnemen van Surinamers of Antillianen in de diplomatieke dienst, is wijziging van het Statuut niet nodig. Misschien dachten de toehoorders (of de vragensteller) aan mogelijke verkiezingen bij eventuele Statuutwijzigingen.

Op een desbetreffende vraag werd medegedeeld, dat een bezoek van leden van het koninklijk thuis niet op het programma staat en niet tot de onmogelijkheden behoort. De vraag of het niet wenselijk zou zijn om economische hulp uitsluitend te richten op de Antillen en Suriname, werd eerst van de zijde van Prof. De Quay aangevuld met „en Nieuw-Guinea” en daarna ontkennend beantwoord. Aan multilaterale hulpverlening werd de voorkeur gegeven, zo had Nieuw-Guinea b.v. hulp gekregen van het E.E.G., dank zij het feit dat Nederland aan deze organisatie deelneemt.

Hiermede werd een uitermate interessante en reeds uit dien hoofde korte persconferentie besloten, die niet alleen aan Prof. De Quay persoonlijk goodwill bezorgde, maar ook aan de doelstellingen zijner regering en aan die van de Nederlandse Antillen, daar de grote mate van samenwerking tot uiting kwam. Het stemde tot tevredenheid, dat de belangrijkheid van samenwerking tussen overheid en bedrijfsleven werd onderstreept. Wederom bleek hoe nuttig, ja noodzakelijk, het is dat de regering van de Antillen regelmatig persconferenties belegd, ook hier op Aruba door overheidsorganen, teneinde te bereiken, dat op economisch terrein de samenwerking wordt verkregeen, die noodzakelijk en mogelijk is. Het spreekt vanzelf, dat die samenwerking reeds aanwezig is, maar het zou nuttig zijn, indien deze werd verbreed en verdiept.

NIEUWE RONDE TAFEL CONFERENTIE ?

Onlangs arriveerde een hoge delegatie uit Suriname in de Nederlandse Antillen, met aan het hoofd Z.E. de heer Emanuels, minister-president van Suriname, ten einde met de regering van de Nederlandse Antillen te overleggen, welke punten dienen te worden behandeld en op welke wijze deze naar voren dienen te worden gebracht op een eventueel reeds in de maand mei te houden nieuwe Ronde Tafel Conferentie met betrekking tot eventuele wijzigingen van het Statuut van het Koninkrijk der Nederlanden, zoals dat in 1954 in werking is getreden.

De wens tot deze conferentie is van de Surinaamse regering uitgegaan, dat lijdt geen twijfel. De Nederlandse regering heeft tegen een dergelijke conferentie geen bezwaar, mits de agenda hiervoor terzede wordt voorbereid, aldus werd reeds bij monde van minister-president Prof. De Quay en vice-minister-president Korthals verklaard, Minister Korthals zal mogelijktevens tevens in verband met deze conferentie in de loop van deze maand een bezoek brengen aan Suriname en de Nederlandse Antillen.

Suriname wenset a priori diplomatieke vertegenwoordigers te benoemen op enige belangrijke posten onafhankelijk van de koninkrijks diplomatieke vertegenwoordigingen, waarschijnlijk in Washington, Caracas, Londen, Delhi onder andere. Tevens wenset de Surinaamse regering de mogelijkheid tot aansluiting bij enige internationale organisaties, waarbij het Koninkrijk niet is aangesloten, zoals de Organisatie van Amerikaanse Staten (O.A.S.) te Washington. Het ligt eveneens voor de hand, dat de Surinaamse regering in de toekomst haar eigen waarnemers zal willen benoemen bij de Verenigde Naties te New York. Misschien ligt het wel in de bedoeling van de Surinaamse regering enige van deze functies te combineren. Liët de Antilliaanse regering enkele jaren geleden geluiden horen, met betrekking tot door haar gewenste wijzigingen van het Statuut met betrekking tot de positie van de gouverneur en de procureur-generaal, thans schijnt geen grote behoefte hieraan te bestaan in de kringen van de regering te Willemstad. In de praktijk blijken de mogelijkheden tot compromis binnen de huidige artikelen van het Statuut zich wel te hebben voorgedaan en kan gesproken worden van een warme verstandhouding tussen Willemstad en Den Haag, De Antilliaanse regering is thans meer geponereerd voor uitgebreide financiële bijdragen, welke mogelijkheid eveneens binnen het Statuut geschapen werd. De indruk werd reeds bevestigd, dat de Nederlandse regering volkomen bereid is, zich aan deze financiële consequenties te binden.

Insiders menen derhalve, dat de Surinaamse delegatie bij haar initiatief en bij de besprekingen met de Antilliaanse regering niet het enthousiasme heeft aange-troffen, waarop zij meende te kunnen rekenen, terecht of ten onrechte. Wel zal ongetwijfeld de Antilliaanse regering haar medewerking willen verlenen, opdat de Surinaamse regering in staat wordt gesteld, haar wensen en een conferentie ter tafel te brengen en ook zal zij zeker willen bemiddelen, mocht onverhoopt geen ge-

heel accord kunnen worden bereikt tussen Nederlandse en Surinaamse wens.

In de praktijk lijkt de Surinaamse regering de weg op te willen van de verhouding van de Dominions binnen het Britse Commonwealth of Nations. Ook deze Dominions, die thans niet meer zo genoemd worden, doch worden beschouwd als volkomen onafhankelijke delen van het Britse Gemeenebest, hadden haar eigen onafhankelijke diplomatieke vertegenwoordigingen in het buitenland, waar zij zulks wensten, en binnen het Gemeenebest benoemen zij Commissioners, die thans eveneens volledige ambassadeurs zijn geworden. In die landen waar de Dominions geen eigen vertegenwoordiging bezaten, werden zij dan vertegenwoordigd door de ambassadeur van Groot-Brittannië. Wellicht is het iets dergelijks, dat de Surinaamse regering thans voor ogen staat.

Onder dergelijke omstandigheden, zoude dan eveneens de positie van de gouverneur veranderen, in die zin, dat de positie van gouverneur dan alleen die van titulair vervangend staatshoofd zou zijn en niet meer die van koninkrijksorgaan. De diplomatieke en economische belangen van ieder der partners binnen het koninkrijk bij de andere partners zoude dan komen te liggen bij een commissioner, ambassadeur of een dergelijk functionaris. Of dit moet worden gezien als een oplossing van de wens van de Surinaamse regering valt voorsnog niet te voorzien. Of bij de Surinaamse regering tevens een rol heeft gespeeld, dat de Nederlandse regering momenteel bijzonder weinig internationaal prestige ten toon spreidt kunnen wij evenmin beoordelen. Dat dit in het huidige tijdsvlak een feit is, valt niet te ontkennen.

De Nederlandse regering heeft in Washington en Londen de laatste tijd enige ernstige echecs geleden in haar politiek ten opzichte van Nieuw-Guinea. Vooral de houding van de Britse regering moet internationaal worden gezien als een z.g.n. "slap-in-the-face". De houding van de Amerikaanse regering was reeds van langere duur. Reeds jaren voert de Amerikaanse regering een politiek van het bevorderen van betrekkingen

The Pearl of the Orient

ORANJESTAD
Phone 1117

SAN NICOLAS
Phone 5128

GIRARD-PERREGAUX

FINE WATCHES SINCE 1791

39 Jewels

GYROMATIC

For the first time in world history Girard-Perregaux creates the 39 jewel self-winder — a watch of unsurpassed performance and breathless beauty. This new Girard-Perregaux 39 Jewels runs off your slightest gesture, thanks to its jewel roller bearings. Invented, patented and used exclusively by Girard-Perregaux under the names of GYROTRON, the device eliminates wear and friction to usher in the new era of automatic watches.

Girard-Perregaux
FOR LADIES & GENTLEMEN

met voormalige koloniën, ook al worden deze veelal geregeerd door uiterst neutrale of pro Communistische regeringen. Deze houding zal onder het huidige regiem van president Kennedy nog wel verder worden versterkt.

Ook in Parijs wordt de Nederlandse regering niet altijd erkend als volledig volwaardig lid, gezien de houding van Frankrijk bij de herhaalde verzoeken van de Nederlandse regering, tot aansluiting van de Nederlandse Antillen bij de Europese Economische Gemeenschap. Inmiddels zijn reeds verscheidene overzeese gebiedsdelen van Frankrijk in een gevorderd stadium van aansluiting als geassocieerd lid. De historische steunblokken van de Nederlandse internationale diplomatie laten haar dus in feite geheel in de steek. Blijkbaar vormt de Duitse regering de voornaamste steun van Nederland op internationaal niveau! België eveneens een trouwe diplomatische steun van Nederland is thans zelf politiek „in de hoek” door de situatie in de Congo, en heeft dermate veel prestige verloren, dat ook van

deze zijde niet veel steun kan worden verwacht.

De huidige besprekingen over een eventuele wijziging van enige bepalingen van het Statuut hebben wellicht onzerzijds een reden gevormd, om op de huidige internationale verwickelingen van het koninkrijk een schel licht te werpen. Het lijkt geen twijfel, dat de internationale diplomatie wordt beïnvloed door macht en sterkte en nimmer door zwakte. Het koninkrijk is uit de Tweede Wereldoorlog gehavend en verzwakt te voorschijn getreden en alhoewel immer een trouw bondgenoot van de geallieerden, heeft de verzwakte internationale positie er mede toe bij gedragen, dat heden ten dage meer aandacht wordt geschonken aan wensen van strategisch gelegen, economisch zwakke dan wel sterke landen, pro Communistisch dan wel volkomen neutraal. Het is niet uitgesloten dat de Surinaamse regering zich dit wel bewust is.

Wat tenslotte de binnenlandse aangelegenheden van de koninkrijks partners aangaat, zouden wijzigingen in het Statuut tot nieuwe verkiezingen kunnen leiden.

WAAR LEEFDE ARUBA VAN IN DE VORIGE EEUW ?

De vraag, wáárvan men in de negentiende eeuw op Aruba nu feitelijk leefde, kan men in het kort beantwoorden: van niet zo heel veel, want Aruba was een arm eiland, al is het Aruba geweest, en Aruba alléén, dat gedurende enige jaren ervoor heeft gezorgd, dat Nederland geen subsidie behoefde te geven aan de toenmalige kolonie Curaçao. Aruba was toen om zo te zeggen, de melkkoe van Curaçao.

Als wij nader treden in de beantwoording van de vraag, waar Aruba in het tijdperk van vóór de olie leefde, dienen wij wat meer te zeggen. In de eerste plaats gold weliswaar na 1826 de gesaneerde gulden als betaalmiddel op ons eiland — voor die tijd rekende men in peso's — maar de gulden van toen was natuurlijk niet de gulden van nú in koopwaarde. Zo werd in 1826 het traktement van de commandeur (gezaghebber) vastgesteld of f 2000 en omstreeks 1850 probeerde men een gouvernementsarts naar Aruba te krijgen tegen f 800.— per jaar, wel te verstaan, bedragen derhalve, die ongeveer met 10 moeten worden vermenigvuldigd om de tegenwoordige koopkracht te krijgen. Op de begroting van 1868 wordt aan traktementen en toeslagen van de gezaghebber en alle verdere ambtenaren, het bindloos en verdere kantoorbenodigdheden van het bestuurskantoor opgebracht f 4501,50, een bedrag dat nu natuurlijk onvoorstelbaar klein lijkt, maar in feite het niveau aangeeft, waarop men ook de cijfers moet bekijken, welke een idee geven van de economische omstandigheden van Aruba in de vorige eeuw.

Bezien wij nu nader de vraag, waar Aruba van leefde, dan komen wij tot het volgende.

In 1825 is er goud ontdekt op Aruba. Dit heeft heel wat mensen aan werk geholpen. Bij de goudwinning zijn verschillende systemen toegepast, maar alles door elkaar kan men zeggen, dat een arbeider een 50 cts. per dag kon maken, ongeveer het hoogste loon, dat iemand in de eerste helft der 19e eeuw op Aruba met handarbeid kon krijgen. Van 1824 tot 1916 is men actief geweest in de goudmijnen; in de periode tot 1912 heeft men 1.157.958 kilo goud gewonnen, maar hoe-

veel men daarvoor gemaakt heeft, is niet meer bekend. Na 1912, dus tot 1916 zijn nog 185.858 kilo goud gewonnen, ter waarde van f 243.745. Doordat in de eerste wereldoorlog de grondstoffen om het erts te zuiveren, niet meer verkrijgbaar waren, is men met het goudvelven opgehouden.

Omstreeks midden vorige eeuw is het fosfaat ontdekt. In 1847 is men begonnen met de exploitatie ervan op Ceru Colorado. De in 1879 opgerichte Aruba Phosphaat Maatschappij heeft tot 1914 voor 9 miljoen gulden fosfaat gedolven. Doordat uitvoerrechten wer-

Jan Bodegom & Co. Aruba

N.V.

★

Distributors and Agents of

Quality Products such as:

"FRIESCHE VLAG"

Milk Products

"MAXWELL HOUSE" Coffee

★

ZEPP LAMPESTRAAT - ORANJESTAD

den geheven en Aruba een verstandiger geredigeerde concessie had dan de fosfaatondernemingen op Klein Curaçao en Santa Barbara op Curaçao, heeft van 1882 tot 1895 de kolonie Curaçao geen subsidie nodig gehad, doordat Aruba's uitvoerrechten alles dekten. Zoals men weet, is in die tijd ook St. Nicolaas ontstaan.

Naast goud en fosfaat had men de cultures.

Daar was in de eerste plaats de cochenilleteelt (een insect dat op een bepaalde cactus leefde en waarvan men een kleurstof kon maken). De streek tussen Ceru Biento, Santa Cruz en de Canashito was hiervan het centrum. Vooral vrouwen en kinderen konden hier veel werk vinden, want om de eindjes aan elkaar te knopen, werkte het hele gezin: de man in het goud of het fosfaat, de vrouw in de cultures. Een idee van de cochenille-teelt en de betekenis daarvan geven de volgende cijfers: in totaal heeft Aruba een 7000 gld. opgeleverd, tegen Curaçao 600 en Bonaire 60.000. Na 1853 is deze teelt geleidelijk aan verdwenen.

De peultjes van de dividivi of watapana-boom leveren ook al iets op, want men kon die gebruiken voor het looien van leer. Het meeste ging naar Hamburg voor de looierijen langs de Elbe waar de veteranen laarzen van de Oosteuropese boeren werden gemaakt. Veel produceerde Aruba niet: in 1911 303.000 kg. tegen Curaçao 652.000 kg. en Bonaire 1.102.000 kg.

Omstreeks 1840 is men met aloë begonnen. Socotora en Mon Plaisir, beide thans stadsdelen, waren bekende aloë plantages. De Franse naam van Mon Plaisir stamt van de Fransman L. Bazin, die uit zijn vaderland naar Aruba migreerde. Socotora heet naar het eilandje Sokotra, waar ook veel aloë voorkomt. Wat de aloë betreft, stond Aruba aan de top, niet alleen wat de kwaliteit betreft, maar ook als producent: in 1912 werd door Aruba 375.000 kg. uitgevoerd, tegen Curaçao 920 kg en Bonaire 31.000 kg.

Voorts heeft men ter verbreding van de toenmalige welvaartsbasis allerlei andere cultures geprobeerd: in 1839 zijdevormen, later tabak en katoen. De teelt van pinda's (vooral bij Ceru Cristal, Hooiberg en op Noord) was niet onbelangrijk en tot de tijd, waarin de blikjes geroosterde pinda's uit de Verenigde Staten op de markt kwamen, was er in de pinda-teelt wel wat te verdienen. In 1886 stegen de gomprijzen en het gouvernement begon met de aanplant van kasjoe-bomen.

De maisteelt dient te worden genoemd, al betrof het hier meer de voorziening in levensbehoeften. Hetzelfde geldt van de bonenteelt. Men kan zeggen, dat maïs en pinda's voor eigen onderhoud werden gekweekt; de pinda's om kleren, schoenen en andere benodigdheden van te kopen. Over het algemeen moet men zich van de landbouw geen al te florissante voorstelling maken.

Het fokken van ezels is ook een bron van bestaaf geweest. Dit was een gouvernementsbedrijf. De vaste voorraad was 300 stuks en wat daarboven geboren werd, diende voor verkoop. Een ezel bracht omstreeks 1830 een f 20 op en als de jaarlijkse telling was aangebroken, kreeg ieder die een ezel ving, 2 gulden. Paarden werden ook op Aruba gefokt, maar er was een verschil. De ezels werden hier geboren, paarden natuurlijk ook wel, maar veel paarden werden ook van de vaste kust hier ingevoerd (vanwaar Oranjestads haven nog altijd de Paardenbaai heet) en dan hier verder opgefokt tot ze verkocht konden worden. De afzet-

markt voor ezels en paarden waren de suikereilanden, want deze dieren liepen in de suikermolens.

Tot aan de eerste wereldoorlog is mest ook een belangrijk uitvoerproduct geweest (naar Barbados en Grenada). Ofschoon nog tot 1938 mest is uitgevoerd, werd door het ophopen der lonen, het ophalen van mest minder attractief.

Er is natuurlijk van ouds veel gevist. In 1910 waren er op een bevolking van een goede 9000 zielen 132 vissers. De vis werd meteen uitgeveent, want het eerste koelhuis op Aruba is pas in 1911 gekomen. De visserij heeft als bron van economisch welzijn daarom weinig voor Aruba betekend.

Oudtijds heeft men hier ook de oesterteelt gekend. Maar door het kappen van de takken waar deze dieren op groeiden, is de oesterteelt verdwenen. Schildpadden, zij het niet in grote hoeveelheden, heeft men hier altijd wel gevangen.

Ofschoon er in 1816 niet minder dan 7 zoutpannen waren, heeft de zoutwinning voor Aruba weinig betekend. Het zout was te krachteloos, maar om de gevangen vis te zouten, kon het wel worden gebruikt. Resten van de zoutpannen kan men bij Sabaneta nog zien. Het opgespoten terrein waar nu de kantoren van D.O.W. staan, telde ook enige zoutpannen.

Als nijverheid heeft men hier het knopen van hangmatten en het vlechten van hoeden gehad. De laatste tak van nijverheid bracht in 1913 nog 23.000 gld. op (uitvoer naar Cuba). Een in 1915 opgerichte touwfabriek op Noord is een mislukking geworden.

Wanneer men zo alles bij elkaar zet, lijkt het heel wat. Maar vergelijking met de andere eilanden stelt dit alles in het juiste licht. In 1850, om maar een jaar te nemen, werden de ontvangsten van Aruba geraamd op ruim 10 mille, Bonaire 82.000, St. Maarten 28.000, St. Eustatius 6.000, Curaçao ruim 212.000 gld.

Zestig jaar later (de fosfaatnijverheid) zijn de cijfers heel anders: in 1910 noteert Aruba 78.000, Bonaire 23.000, St. Maarten 20.000, Curaçao 532.000 gld. Interessant is het dat bij de 78 mille van Aruba slecht's 29.000 uit belastingen bestond (er was dus weinig bezit), terwijl f 49.500 uit het fosfaat en andere bronnen kwam.

Maar de mensen zelf, met uitzondering van een uiterst kleine bovenlaag, waren arm. Uit het voorgaande ziet men wel, dat men zijn bestaan vooral zocht in wat de grond voortbracht. Daarbij was de regen van

KAN, Inc.

JEWELERS FOR OVER 40 YEARS

On ARUBA:

Nassastraat 47
ORANJESTAD

Phones: 1193
2193

In Holland:

Barteljorisstraat 2
HAARLEM

Phone: 13004

belang en dat is altijd de moeilijkheid geweest op ons eiland. Steeds weer leest men van droogte. Van 1820 tot 1825 regende het helemaal niet. In 1858 stierven de paarden van de droogte omdat er geen water meer in de tankies was. In 1863 moest er op Curaçao ge-collecteerd worden om de nood op Aruba te lenigen; in 1869 gaf de Paus aan de op bezoek zijnde mgr. Van Ewijk (de apostolisch vicaris van Curaçao) persoonlijk f 500, toen een groot bedrag, mede voor de armen op Aruba. In 1875 werd er in Nederland ge-collecteerd voor de armen op Aruba, in 1885 alweer. De armenkas (die wonderlijk genoeg gevuld werd met een heffing van f 2 op begrafenissen) reikte giften uit van f 0.25. De rapporten zijn soms wel geestig. Het hele budget van de armenkas kwam nooit boven de f 40 en wanneer er nu eens een vast ingeschrevene overleed, moest er f 10 uitgekeerd worden voor een doodkist. Gelukkig, noteert de administrateur er dan bij, dat hij zo'n klant nu meteen kan afschrijven.

Scheurbulck kwam voor bij gebrek aan goed voedsel. Nog in 1905 lagen honderden mensen op Ajó met deze ziekte te bed en men moest van elders sinaasappels sturen. In Santa Cruz stierven 45 kinderen van de r.k. school, die 350 leerlingen telde.

PERSBERICHT

Vruchtbaar, openhartig contact met Nederlandse industriëlen op Aruba

Van de besprekingen, die gedurende de tweede helft van het verleden week tussen de Arubaanse overheid en handel enerzijds en de Nederlandse Industriële delegatie anderzijds plaats vonden, kan worden gezegd, dat zij zich in een prettige, hartelijke, doch daarom niet minder zakelijke en openhartige sfeer hebben ontwikkeld.

De duidelijke uiteenzetting over de economische toestand van Aruba door Gedeputeerde O. S. Henriquez werd met belangstelling door de Nederlandse gasten aangehoord. Daarbij drukte de heer Henriquez de verwachting uit, dat het Nederlandse bedrijfsleven in de toekomst meer belangstelling voor de investeringsmogelijkheden op Aruba aan de dag zou leggen dan voorheen en wees hij op de teleurstelling die verband in het verleden opgedaan.

Van de zijde van de delegatie werd toegegeven, dat het bedrijfsleven in Nederland weinig interesse voor de mogelijkheden alhier aanwezig had betoond; dat men hierin verandering wilde brengen — zo werd door de delegatie aangevoerd — werd dan ook bewezen door het feit dat thans deze missie naar de Antillen was gekomen om persoonlijk deze mogelijkheden in ogen-schouw te nemen en de Nederlandse industrie hierover nader te oriënteren.

Ook had de delegatie belangstelling voor het beleid van de regering t.a.v. de lonen, speciaal nu bekend is, dat een wetsontwerp in behandeling is, waardoor het voor de regering mogelijk zal zijn in geval van onge-rechtvaardigde prijs-verhogingen op te treden.

T.a.v. de vraag of een nieuw bedrijf bescherming van de overheid zou genieten, zette de heer Henriquez uiteen dat deze bescherming in de wet was vastgelegd

Het antwoord op de vraag waar Aruba in de vorige eeuw van leefde, levert helaas geen opwekkend beeld op. Maar toch wel een beeld van taaië volharding. De visnetten op Aruba werden het best onderhouden van alle eilanden; wanneer, omdat de prijzen dalen, elders de aloë-velden verwaarloosd worden, blijven de Arubanen ze onderhouden, met gevolg dat bij het kerend getij Aruba klaar staat. En zo arm kon men hier niet zijn, of de Arubanen zouden geld, als er elders nood was. Ook hiervan een voorbeeld: als in 1854 in Nederland een overstroming vele slachtoffers maakt, collecteert gezaghebber Jarman f 101, een moole som.

De redactie stelde de vraag waar Aruba vroeger van leefde, nu Aruba verkeert in een periode, waarin overheid en particulier zich bezinnen op de vraag hoe wij straks zullen leven. Hoe het bevolkingsaccres op te vangen? Hoe de afzwaaiende arbeiders van de Lago?

De historie heeft ons een les geleerd: temidden van bittere armoede blijft de Arubaan een taaië volhouder. Wat hij in het hoofd heeft, streeft hij na. Dit zij ons streven voor de toekomst.

DR. JOHAN HARTOG

(Nadruk verboden)

voor de gehele Antillen en dat bedrijven, welke een verbreding van de welvaartsbasis van Aruba betekenen, zeer welkom zijn.

Van de gelegenheid tot gedachtenwisseling tussen de delegatie-leden en vertegenwoordigers van de plaatselijke handel werd druk gebruik gemaakt, terwijl voorts door de heer Franco Torresi een exposé werd gegeven over de plannen en mogelijkheden van de nieuw te vestigen kunstmest-fabriek op Barcadera.

Een ander hoogtepunt van het bezoek van de Nederlandse Industriëlen was de toespraak van Z.E. de Minister van Financiën, de Heer Juancho Yrausquin, tijdens de lunch aangeboden in Basi Ruti door de Kamer van Koophandel en de Arubaanse Vereniging voor Handel en Industrie.

De heer Yrausquin belichtte de voornaamste aspecten van onze economische structuur en wees op duidelijke

De Wit's Stores

ARUBA

ARUBA CARIBBEAN GIFTSHOP
ARUBA CARIBBEAN CABANASHOP
ESSO CLUB BOOKSTORE
ARUBA POST
ARUBA BOOKSHOP

Mainoffice, Nassaustr. 94, Oranjestad, Aruba
Booksellers - Printers - Publishers - Importers
of Toys and Gifts

lijke en overtuigende wijze op de belangrijke rol welke de ervaring en "know how" van de Nederlandse Industrie op Aruba kunnen spelen.

Ook kan Aruba als het dichtst bij het Zuidamerikaanse vasteland gelegen eiland voordelig worden benut voor het enorme Zuidamerikaanse afzetgebied.

De missie was ook de gast van de Lago Oil & Transport Co., Ltd., waar zij werden toegesproken door de president, de heer O. S. Mingus, die o.a. op het vertrouwen wees welk de Lago in Aruba's toekomst heeft.

De voorzitter van de missie, Mr. F. J. F. M. van Thiel, alsmede de heren Ir. H. van Swaay en M. H. Damme, die op de door de missie op vrijdagavond in

het Aruba Caribbean Hotel aangeboden diner het woord voerden, richtten woorden van dank aan het adres van het bestuurscollege, de Vereniging van Handel en Industrie en de Kamer van Koophandel, voor de genoten gastvrijheid en de opgedane oriëntatie en gaven de verzekering dat zij ervoor zorg zouden dragen dat in het door de missie uit te brengen rapport de concrete mogelijkheden van het dynamische Aruba op duidelijke wijze tot uiting zouden komen.

Deze woorden werden met een toespraak van de Gezaghebber, de heer F. J. C. Beaujon, namens het Eilandsbestuur beantwoord.

KLM AIRLINES LOWERS SOME RATES

Well informed sources have informed us that shortly we may expect lower rates on some KLM Airlines connections, notably Aruba-Curaçao, vice versa, which will be lowered from fl. 50,— round trip to fl. 40,— round trip (\$26,04 to \$20,83), Aruba-Cali (Columbia), from fl. 339,— to fl. 310,— tourist round trip and Aruba-Miami (U.S.A.) from \$207,— to \$198,—.

These proposed fares have in principal been accepted by the IATA, but are awaiting ratification of some countries belonging to this area of IATA, before they can take effect. Nevertheless we have reason to expect these lower fares to be incorporated shortly after May 1 of this year.

The new rates as demonstrated above will certainly be met with general and wholehearted approval of business circles and the public in general in both Aruba and Curaçao. A reasonable result to be expected is an increase in the interisland tourism within the Netherlands Antilles. We are very happy to make this news item known. On many occasions this publication has felt obliged to criticize KLM management actions. Credit should be given also, where credit is due. KLM by taking the initiative for the reduction of these mentioned rates will rise in the esteem of business circles in Aruba.

AIR NAVIGATION TREATY BETWEEN THE NETHERLANDS KINGDOM AND MEXICO

The new air navigation treaty between The Netherlands and Mexico contains a clause which, in addition to being unique, is of major significance to Aruba. Not only with respect to the abovementioned treaty between The Kingdom and Mexico, but particularly with a view to the future international air navigation policy in granting rights to foreign airlines to call at airports in the Netherlands Antilles within the framework of scheduled air traffic.

On the basis of this treaty a Mexican airline will be granted the right to maintain air services on the route: Mexico, D.F. via interlying points to Aruba and Curaçao and farther. The airline which will maintain this service is Guest Aerovias, designated by the Mexican government to operate the air service to which Mexico becomes entitled on the basis of the treaty. This service should have been inaugurated as of April 1st 1961.

As to potential applications of commercial rights between Aruba and Curaçao, a clause has been inserted stipulating that the government of the Kingdom of The Netherlands is very definitely prepared to take into favorable consideration the possibility of these rights, if so desired by the Mexican airline.

This implies that Guest Aerovias, if it so desires and submits a request to that effect, will get permission to take passengers, goods and possibly mail in Curaçao destined for Aruba and vice versa.

Specifically in view of our present economic development, this clause may prove to be a significant contribution. It seems to us that steps by the competent agency to interest the Mexican airline Guest Aerovias to submit the abovementioned request are very desirable.

C. W. G. SCHOTBORGH

Luchtvaartovereenkomst Nederland-Mexico

In de nieuwe luchtvaartovereenkomst tussen het Koninkrijk der Nederlanden en Mexico, komt een bepaling voor, welke, behalve een unicum te zijn in een luchtvaartovereenkomst, ook als zeer belangrijk moet worden aangemerkt voor Aruba. Niet alleen met betrekking tot hierboven genoemde overeenkomst tussen het Koninkrijk en Mexico, maar zeer speciaal met het oog op het toekomstig luchtvaartpolitiek-beleid inzake het verlenen van rechten aan vreemde luchtvaartmaatschappijen tot het aandoen van luchthavens in de Nederlandse Antillen in geregelde commercieel luchtverkeer.

Krachtens deze overeenkomst zal een Mexicaanse Luchtvaartmaatschappij het recht krijgen luchtdiensten uit te voeren op de route: Mexico D.F., via tussenliggende punten naar Aruba en/of Curaçao en verder. De Maatschappij die deze dienst gaat onderhouden is de Guest Aerovias, die door de Regering van Mexico is aangewezen voor de exploitatie van deze luchtdienst, waartoe Mexico krachtens de overeenkomst het recht krijgt. Deze dienst diende geopend te worden op 1

april 11.

Ten aanzien van de eventuele uitoefeningen van commerciële rechten tussen Aruba en Curaçao is een bepaling opgenomen, waarin wordt gesteld, dat de regering van het Koninkrijk der Nederlanden zeer wel bereid is de mogelijke van deze rechten, zo deze door de Mexicaanse Luchtvaart Maatschappij worden gewenst, in welwillende overweging te nemen.

Dit houdt dus in, dat de Guest Aerovias, indien zij dit wenst en een verzoek daartoe indient, toestemming zal krijgen tot het opnemen van passagiers, goederen en misschien post in Curaçao bestemd voor Aruba en visa versa.

Het hoeft geen betoog, dat dit, vooral gezien onze huidige economische ontwikkeling, belangrijk tot het e.e.a. zou kunnen bijdragen. Het wil ons voorkomen, dat het nemen van stappen door de daartoe bevoegde instantie, om de Mexicaanse Luchtvaart Maatschappij Guest Aerovias te interesseren, om tot het indienen van het hierboven bedoeld verzoek over te gaan, als zeer wenselijk moet worden geacht.

C. W. G. SCHOTBORGH

Mr. W. A. Murray speeches on Lago accomplishments

Vice President W. A. Murray spoke to Lago's 600 members of management April 6 and 7. His address and that of W. B. Maloney, of the Standard Oil Company (New Jersey), constituted the seventh annual Management Information sessions.

Years ago, as Mr. Murray related Lago started out independent and self-sufficient by necessity; there were little if any services thirty years ago to cater to a huge and complex industry. Lago did everything for itself, and soon had services and non-refining functions literally by the hundreds. Mr. Murray explained that the tide had to turn and the refinery became more of an oil refinery than a jack of all trades. With the turn, of course, came the growth of services in the Aruba community and the reduction or elimination of non-refining functions. He checked off services that no longer are part of Lago such as the bakery, the dining hall, the laundry. He continued with recent developments stating that where other businesses of individuals can handle Lago services satisfactorily, they will be given the opportunity.

In line with "trimming off things we do ourselves while we concentrate more on our refining jobs," Mr. Murray referred to the maintenance and repair of typewriters and various kinds of business machines that had been turned over to local business. He noted also that another firm handles much of Lago's tank cleaning work; the Serco Colorado commissary has

stopped operation as a company unit; a local contractor is doing some of Lago's renovation work; and another firm is dismantling bungalows no longer needed. The speaker told the Lago supervisors that the company has been buying water from the government for some time, and the possibility of buying electric power from the Balashi plant when expanded is being studied.

Mr. Murray acknowledged the fact the layoffs and declining employment raise problems for individuals and community. He pointed out, however, that the reason for the reduction of forces and services, and the ultimate effect desired, is the "preservation of a healthy company — a company that can continue to supply several thousand good jobs and one that can add its tremendous contribution to Aruba's well-being and progress." He continued: "Without these moves, drastic and painful as they sometimes are, Lago's future would be uncertain, and so would be the future of our thousands of family members and of Aruba itself."

While Mr. Murray was on the subject of service elimination, he clarified two areas important to employees. He said that there are no plans at present to change the operation at Lago Hospital. One wing of the old portion of the hospital is going to be dismantled because it is no longer needed. The company will con-

tinue to operate the Lago Commissary. "It is still true, as it has been for the entire history of the commissary, that as a company operation with nearly twenty-thousand customers, it helps to stabilize the cost of food and household necessities," Mr. Murray said.

Force reduction, recounted Mr. Murray, began at a peak in 1949 when Lago had over 8400 employees. Eleven years later, through planned reduction, Lago's work force number about 4200. Mr. Murray re-emphasized that the reduction of forces and services is directed toward maintaining a healthy company. This means being in a favorable competitive position in cost and product quality. The latter, he said, is maintained by keeping pace with change that is so prevalent in the oil industry today. Mr. Murray identified costs and change as moving targets.

He pointed out that there is a point of diminishing return in reducing employment. "Safety and efficiency and our ability to do the refining job that is expected of us have an over-riding effect on the number of employees we must have. No amount of competition can alter this basic principle."

With regard to change, Mr. Murray said that "you have only to compare the skyline of the refinery today with the skyline five years ago to see how rapid and far-reaching change can be." He listed a number of refinery projects that were completed last year, a number of projects being completed and those being investigated.

Mr. Murray told the group that last year's runs averaged 405,000 barrels a day, and the forecast for this year is about the same. Capital investments are discussed, and while on the subject of money, Mr. Murray stated that the full effect of the increased Netherlands Antilles profits tax law would be felt by Lago in 1961. Lago's estimated tax to the Netherlands Antilles government for 1961 will rise to a total of over eight million guilders.

Representation

Two points were clearly outlined on employees representation. "First, we are committed to bargain with whatever representation agency is chosen by the employees. If this should turn out to be an internationally-affiliated union, then we are prepared to negotiate a contract with such a group. Second, we are as firmly convinced as we have ever been that an independent union, controlled by Lago employees and interested primarily in the welfare of Lago employees with no strings attached, will be the greatest benefit to employees, to the company, and to Aruba."

The Lago vice president reminded the members of management that as long as we keep Lago competitive on costs and quality, as long as we remain flexible, as long as we meet new needs and problems quickly and efficiently, there will always be a place for Lago in (From the "Aruba Ezzo News")

HOW TO ENTER ARUBA AND WHERE TO STAY

ENTRY REQUIREMENTS

A. Transit Stay

Transit passengers, that is travelers who continue their trip with the same vessel or plane, or stay on the island for 24 hours or less, do not require any documents. The latter category, however, should have some proof of identity.

B. Temporary Stay

1. Tourists from the U.S.A. do not need a passport but may suffice with:
 - a. A birth certificate or an affidavit of birth if born in the United States.
 - b. Naturalisation certificate if naturalised U.S. citizen.
 - c. A re-entry permit or a "non-quota" immigration visa if foreigner permanently residing in the United States, or an Alien Registration Card.
2. Tourists from other countries must have a valid passport and surrender two passport photos.
3. All temporary visitors must be in possession of a vaccination certificate not older than three years and a through or return ticket to a destination outside the territory.

Information regarding matters of interest to foreign visitors may be obtained from the Tourist-Office in Oranjestad from Hank Meyer Associates, Miami, Florida, and New York City, N.Y.

HOTELS IN ARUBA

The hotel rates quoted per person per day refer to rooms with private bath. Double occupancy rates are usually lower. The following abbreviations are used: A.P.: American Plan (three meals included); C.P.: Continental plan (rooms with complete breakfast); E.P.; European Plan (room only); M.A.P.: modified American or Caribbean Plan (room, breakfast, dinner). Aircon: Airconditioned rooms available at slightly higher rate.

ARUBA CARIBBEAN HOTEL-CASINO:

On Palm Beach with swimming pool and casino. 140 rooms and 6 suites entirely airconditioned. M.A.P.: \$31.00 - \$35.00.

STRAND HOTEL:

Overlooking Caribbean, halfway airport and Oranjestad, 25 rooms. C.P.: \$9.50 Aircon.

SCALA:

In center of city (Oranjestad) 24 rooms. A.P.: \$13.50; C.P.: \$9.50 Aircon.

HOTEL ASTORIA:

In center of San Nicolas. 10 rooms. C.P.: \$9.33; E.P. \$6.75.

HOTEL BASI RUTI:

Along Palm Beach. 15 rooms. A.P.: \$20.00 - \$25.00; C.P.: \$12.00 - \$18.00 Aircon.

HOTEL EMBAJADOR: 11 rooms. C.P.: \$8.00-\$11.00 Aircon.

Source: The Netherlands Antilles by the Government Information Service.

Romantical melodies of the Caribbean, in a performance by Aruban youngsters.

The Royal Bank of Canada Monthly Letter:

The Tensions of Home and Job

Most of us fit into our world well enough most of the time. We accept it with composure, and to some degree we shape our pattern of living in it. But sometimes the pattern that gives order and meaning to our lives goes awry.

There are annoyances in every walk of life. They are incidental to living. Because we spend most of our time in the home and at work, these two places are the source of many of our frictions, with our outside social environment third. To fret about these frictions and irritations is to generate tension of an unhealthy kind.

Our common practice is to allow tension to grow under our own heedlessness till it presses upon us with exasperating force, and then we blow up. We have not mastered the daily routine of living. We feel pushed and pressed, and we have lost the great art of healing: quietness.

Anyone speaking about tension must do so with reserve, because we know so little about it, its causes and its effects.

Tension of the right sort is a good thing. Without it there could be no life.

Too much tension is a disease, but so is too little. There are occasions when we ought to be tense, when an excess of tranquillity, perhaps imposed by a chemical, is entirely inappropriate. Normal tension enables us to be constructive, to achieve, to be successful; artificial tranquillity gives us only boredom.

During sleep our tension level is low, like the head of steam in a boiler when the fire is banked up. When we awake, our tension reaches its normal working level. It doesn't stay exactly at normal, but goes up and down with the requirements of the day. Tension becomes bad when it is kept above normal working pressure for too long.

Dozens of situations arise every day which require you to mobilize to meet a big or little crisis, but once the crisis is past the body must let down.

If you are able to relax you are handling tension in a normal way, but if you keep steam up, if you remain geared for action even though no emergency exists, your tension is of the bad sort, leading to fatigue of body and confusion of mind.

Dr. Hans Selye, of the University of Montreal, whose contributions in the field of stress have given medical science a new viewpoint on health, wrote in his book *The Stress of Life*: "Stress is part of life. It is a natural by-product of all our activities; there is no more justification for avoiding stress than for shunning food, exercise, or love. But, in order to express yourself fully, you must first find your optimum stress-level, and then, use your adaptation energy at a rate and in a direction adjusted to the innate structure of your mind and body."

The disease of tension seems to have been with human beings in all ages, primitive and modern. Anger, hatred, grief and fear build up tension to the point where we are unable to cope with situations, and our failure to handle our problems shows up in the doctor's

office. Unhealthy tension may be a nothingness. It may be caused by the absence of something accustomed: suddenly the music stops, or the job ends, or a loved one departs.

Tension may be caused by disappointment of your desires; by an incurring of your aversions; by your inward compulsion to possess, to dominate or to conform; by procrastinating, and then fretting about what hasn't been done; or by such little irritations as an unexpected bill or a flickering on the television set. To the tension-prone person any of these assumes the proportions of a catastrophe.

How tension starts

What are the symptoms of undue tension? It shows itself mentally in a feeling of restlessness, irritability, intolerance, and anxiety. Physically, it seems to have favourite spots in various people, such as the head, the heart, the muscles.

When you find yourself in a state of uncomfortable tension, and you don't seem to be able to get things done because of mental or physical obstructions, don't jump to the conclusion that your job is too big for you or that you are too old. Instead, inquire of yourself whether you are directing your energy properly.

Harmful tension is more likely to result from over-anxiety than from overwork. Remember the trouble the centipede got into when the frog asked him now he knew which of his hundred legs to move first. He started to worry about it, and got his legs so tangled that he couldn't move.

Many things will happen to cross and vex you. Civilization often demands that we postpone the gratification of our desires and that we crush the expression of our fears and dislikes. Instead of dealing with unpleasant things, we repress them, push them into the back of our consciousness, where they fester and breed tension.

Everyone can become discontented if he ignores his blessings and looks only at his burdens, or if he allows himself to be plagued by a sense of terrible urgency about something when his common sense tells him his resources are inadequate to resolve the problem or meet the situation. Tension may be caused by conceit: we wish to appear as good or as clever as we would like to be; or, having boasted of something, we feel compelled to live up to it.

Conflict and escape

Many people who are otherwise normal suffer from conflict situations. They want, and they also don't want.

In one sense all life is conflict and all conflict is good. We have to struggle to keep ourselves alive. Out of that struggle has come most of the intelligence we possess. If we were spoon-fed by Nature we should doubtless be Nature's morons.

But we go beyond what is needed. We are continually increasing tension between our inner personality and the role in which we find ourselves cast.

Parents, for example, are living in a different world from the one in which they were brought up. Material values have changed, goals have changed, education has changed, the relationship between parent and child has changed. Amidst all this innovation, where should parents take their stand, plant their feet firmly, and say: "this you shall not change"? How far can they go along with the times and still retain the things that matter, the principles upon which their faith and their social sense are grounded?

This is a question which sets up tensions within individuals and between members of the family. It is a problem with some guide-marks toward solution, but the answer is different for every person and family.

An old book on the art of strategy gives a helpful suggestion, calling it the "Law of Minor Concessions": concede as much as possible. Enquire of the situation: can the point be yielded without putting the main issue in danger?

There are, really, only two choices. We must fight or give in. Fight means changing the situation: that is positive adjustment. But flight from the situation may also be normal. It is the chronic state of indecision which is bad.

In many circumstances, thought of escape must be put aside at once, because it offers no permanent solution of a problem. Of course, some people come to the point where they feel that they have been hurt too often, and they retreat rather than offer battle. Alas! they find that when fleeing from a lion they meet a bear, and on escaping into a house they lean against a wall, where a snake bites them.

Escape may take the form of regression to more primitive or childlike behaviors, contributing nothing toward solution of the problem or improvement of the frustrating situation.

Self-pity is another ineffectual escape. Much tension is caused by disappointment when the victim's headache, a cosmic tragedy to him, is not so regarded by those around him.

Some methods of escape are helpful because they give perspective and time to think. A trip away from the physical setting of your problem may be good, if it is not merely flight: to go shopping, to redecorate a room, to make a toy for a child; these give relaxation without a sense of futility.

What we should seek is strength to live successfully under pressure. It is spiritless, to escape into the ill-conditioned state forecast by Aldous Huxley in *Brave New World* where all we need to do if we feel worried, anxious or upset is to take a pill.

Certain chemical compounds produce certain changes of consciousness and so give us a measure of self transcendence and a temporary relief of tension. Huxley says that the so-called "tranquilizing drugs" are merely the latest addition to a long list of chemicals which have been used from time immemorial for changing the quality of consciousness. But if they are indulged in habitually they not only reduce tension but deflate our alertness, and therefore diminish our capacity to cope with life.

Tension in business

Business is a strenuous game. A man needs to let

down once in a while so as to recover his strength, but his health must be such that he is not forced to let down at the wrong time.

The average executive is called upon to do an almost superhuman job, living a life of endless crises which he must meet alone. The physical grind, to which most uninformed people direct their attention, is only a small part of the executive's tension-building burden. Business is remorseless in its demands upon a man's mind. It keeps his nerves twanging.

Even to be successful is not to avoid tension. The problems of success are more agreeable than those of failure, but they are no less difficult.

Privacy is a word with no meaning for the business executive. He is never alone; always the door is opening and someone is coming in.

He has to cope with modern technology and handle people. It is easier to wrestle with mechanical problems than with personalities. Some top executives have been heard to boast that their organizations have no politics, but every company, large or small, has a constant but perhaps concealed war for show and place going on. This is a natural state of affairs, and nothing to fret about except as we allow it to get out of proportion in our minds. But it is an added strain on the executive who must maintain efficient operation.

What effect has excess tension on an executive? It prevents him from thinking clearly, seeing situations objectively, planning policies soundly. What steps can he take to avoid harmful tension? To answer this question we must recognize that a man's anxieties are seriously aggravated by deficiencies in fundamental elements that are essential to the successful management of his business. Three of these requirements are: clear-cut statements of objectives and policies; sound organization structure, with every junior executive and worker knowing his duties and responsibilities; and good communication, made up of constant, habitual and automatic listening and telling.

Tension in the family

The family is the oldest and most important of all the international oil business." social institutions. The hearthstone and all that it symbolizes of interdependence, co-operation, tolerance and understanding sympathy, is something to aspire to.

Here we have a social group in which there are exceptionally close and personal relationships. The situation is sensitive and delicate, almost as unstable as the magnetic needle. But the family is the only possible base upon which a society of responsible human beings has ever found it practicable to maintain the present and build for the future.

The family is kept going by certain fundamental virtues: some shared habits of mind, belief in persuasion, a willingness to think the best of fellow members even when differing, and a trustful exchange of information and opinion. In a group like that, every day contains its due ration of affection.

When we think of tension, nevertheless, we must recognize that the family circle is the social situation of least reticence and most exacting demands.

The ancient accepted mould of the duties of parents to children and of children to parents is undergoing

enormous change. The old standards of control and obligation have been modified. Economic and other changes have radically altered the relationship of husband and wife.

One constructive approach to the avoidance of family tension is much like the one proposed for business: the role and status of every member of the family must be properly recognized and appreciated by the other members.

This may demand a certain amount of family ritual, tending to unify the diverse elements of a family group into a harmonious unit. Ritual, such as doing regular household duties, and observing, Christmas, Thanksgiving, birthdays and anniversaries as family get-together occasions, stimulates a sense of group participation, fosters family pride, and encourages refinements in personal relations.

The family budget

There is no economic activity engaged in by human beings which affords so much personal satisfaction and happiness as does the careful handling of income. Yet this is a rock upon which many otherwise ideal husband-wife relationships founder.

Worry over money matters impairs working efficiency, threatens home tranquillity, and builds anxiety in every member of the family.

This is a problem separate from the amount of income, the man who earns two hundred dollars a week can get into financial tension just as readily as the man with only fifty dollars a week. In each case the family may be living beyond its means.

Budgeting the family income demands co-operation, fairness and unselfishness if it is to contribute to easing of harmful tension. The quantity and quality of the material and cultural benefits obtained by members of the family depend upon the extent to which the available funds are wisely spent and saved.

Many husbands would find their home tensions relieved if only they would take their wives into their confidence about the state of the family finances. They are unfair when they hug the problem to themselves, for how can a family be expected to help solve financial problems unless it knows what the problems are? Why not call the family into conference and decide on what standard of living you can afford to live? This will spread the burden, decide spending priorities, and enhance family feeling by making every member a participant in one of the most vital of family functions.

The Royal Bank has a handy publication called *The Family Budget Book*, free for the asking, to help in this necessary job.

Compulsions toward tension

Worries, fears and forebodings of various kinds make up a considerable share of our common personality maladjustments.

It is not cowardly to feel anxiety, but it is silly not to do something about it.

Cares and worries may be violent and tempestuous, like stormy seas, but those are most dangerous which gnaw implacably at the foundations of our lives.

Unjustified anxiety may become morbid. It produces continuous tension. But to anticipate difficulties constructively, and plan a way to meet them, is a relief of the tension system.

Solving a problem does not necessarily mean wiping it out. It often means going part way toward solution. You may not get rid of your anxiety completely, but you can make it easier to live with. Whenever we take time to analyze a worry, to see where it came from, we are doing something constructive toward freeing ourselves from its burden.

Sometimes it helps just to write down what the worry is. It may not look so gruesome on paper: in fact, it may laugh itself right out of our minds. Just think of the complications from which Copernicus freed the world when he drew a sky map putting the sun in the centre of the Solar System with the planets moving in orderly and dignified orbits instead of cavorting all over space in unbelievable geometric capers.

Of this be sure: unless you put your worry into words, in your mind or written down, you do not give it form and if it has no form then it is incapable of solution.

Relieving tension

We cannot, by mere act of will, banish injurious tension, but we can get rid of it by constructive thought and action.

Always give in when the situation does not matter much to you. Go into neutral. Decide in this restless mood whether the problem is worth gnawing your nails about. Or try the expulsive power of a new affection, a new interest, a new purpose in life. Take a dose of healing laughter. Tell others about your mistakes, not in a sombre, complaining mood, but as a good story.

This is not idealistic, but realistic. Harmful tension is lurking around every corner of our lives, at home, in the office, in the factory, in traffic, in the elevator. When we allow our common sense to take over we give way in the face of the irresistible and cease banging our heads against the immovable.

No lullaby will ease the tense mind. We must uncover the cause and do something about it, or reconcile ourselves to things as they are. When you stop tapping your foot or wringing your hands, notice how relatively collected, perceptive and commanding you feel.

The true expertness in handling life is to keep a proper balance between tension and energy. It eliminates nervous fumbling and morale-destroying doing nothing.

Start small. Don't clutter up, or allow others to clutter up, any part of your life. If you feel the need of relief from tension, do a clean-up. Start with small areas of your physical environment and you will find that the job on big areas of your mental life comes easily.

After clearing up our working area — and that in itself is a wonderful relief — we can proceed with clear minds to tackle our bigger areas, mental and physical. Once we make a decision and set a course, once we take action in the world of reality, we relieve our bodies of the emotional turbulence which builds undesirable tension.

Positive living

You can go through life being neither tall nor short, neither fat nor lean, but you can't avoid being positive or negative. The negative person sits on the lid of ideas, building up tension. The positive person encourages them to come out into the open in the expectation that they may contribute to his life happiness.

The positive person is likely to be more mature than his negative neighbour. He knows his strong points and uses them, he admits his weak points and stops fretting over them. Thought and deed march together toward an accomplishment, and even failure is, to the positive person, preferable to dull indifference.

U.S. TRADE MISSION VISITS ARUBA

Personifying evidence that the United States Government is interested in commercial cooperation with the Caribbean area, five businessmen of the U.S. Trade Mission arrived in Aruba on the last stop of their seven weeks tour through the islands of the Caribbean and the Guianas.

Paul H. Brent, leader of the group, is an official of the Department of Commerce where he directs the Business Relations in the Foreign Commerce division. During this trip he is currently on detail as Executive Secretary of the National Export Expansion Committee of the Department. The four members working with Mr. Brent have backgrounds of experience in a variety of fields. Mr. J. M. Devers has engaged in marketing machinery and the planning or modernizing of canneries and packaging plants, as well as machinery production. He is now Market Development manager of FMC International, Ltd., a subsidiary of Food Machinery and Chemical Corporation.

Mr. Huntley Child Jr. has had wide experience in national tourism including twenty years work with the Yellowstone National Park; he is also prominent in hotel circles. At present he is vice president of a holding corporation dedicated to the economic development of the State of Montana.

Mr. John M. Willem, Jr. is vice president of J. Walter Thompson Co. of New York, one of the outstanding advertising firms of the United States. His wide experience in developing markets for everything from drugs to industrial equipment should be of great value to businessmen in this area.

Mr. Jules S. Dreyfous brings experience in domestic marketing and distribution, particularly in general department store commodities. He is a Director of the

To live an orderly life does not necessarily mean that you have a humdrum existence. Life's splendour, as well as its utility and its challenge, open up before the constructive, ongoing person who is releasing his tensions through calculated energy.

Rest from harmful tension does not reside in unbelieving callousness, nor is it found in reckless surrender to blind force. It is not an opiate delusion found through pills. It is a harmonious adjustment of the necessities and accidents and opportunities and hopes and actions of life. It results in the calm supremacy of our spirit over its circumstances.

Bank of Kearns, Utah and Vice President of the Utah Retail Merchants Association.

These men set out with the aim of promoting commercial relations between the Southern Caribbean area and the United States in twoway trade, investment opportunities, joint ventures and patent licensing agreements. During their tour they exchanged views and information which should improve business relations and resolve problems through personal meetings and talks with businessmen and officials in the countries visited. They were able to provide valuable first-hand information about American regional markets; at the same time they were endeavoring to learn about Caribbean markets and business conditions and customs.

On their arrival in Aruba on Easter Sunday they were met by representatives of the government and businessmen organizations, who escorted them to the Aruba Caribbean Hotel. The following day they were taken on an orientation tour of the island, and in the evening were entertained by the U.S. Consul General Pallister at a reception.

Mr. Oscar S. Henriquez, Deputy of Finance and Economic Development, addressed the group on Tues-

day, explaining the economic projects of Aruba. This was followed by a discussion period before the group adjourned for a tour of the Refinery of the Lago Oil and Transport Co. During their stay in Aruba time was provided for individual consultations between members of the Trade Mission and local businessmen. It can be assumed that much information was gleaned from these talks and that a firm foundation has been laid for future development to the benefit of both countries.

BETSY FRAZIER

POSTOFFICE INSTITUTES MONEY ORDER TRAFFIC WITH U.S.

The Netherlands Antillian Postoffice on May 1st, 1961 will initiate money order traffic with the United States. Money order traffic until then was in use only within the Netherlands Antilles, and with Surinam and the Netherlands.

The offered facility will enable the public to make payments of small purchases with a limit per money order of US\$50,00 at small charges. From the United

States money orders may be sent to the Netherlands Antilles with a maximum of US\$100,00 per money order. The rates for purchase will be fl. 1,92 per dollar, while the Post-Office will pay fl. 1,85 per dollar for money orders received from the U.S. We highly recommend our subscribers in the United States to make use of this convenience to mail their subscription payments of US\$2,50 per year, for the "Echo of Aruba".

ARUBA CONVENTION BUREAU

Press Release

Press, April 1961

ARUBA is becoming increasingly popular to the tourists, and to promote the island, more tourist facilities and developments are being planned and worked out. To publicize the island many articles have been published abroad in newspapers and magazines, but one of the best media to advertise the island is to have visitors returning satisfied to their respective countries, and with the best impressions of Aruba. The best way to do this is to have as many conventions each year on the island, and this will create "good will advertising", and the island will have many "good will ambassadors" to spread the word in favour of Aruba amongst their friends, business affiliates, etc.

The 1960 Spring Sales Meeting of the New York Chapter of the American Society of Travel Agents (A.S.T.A.) was an outstanding success and all participants were raving over the wonderful time they had in Aruba and the facilities Aruba has to offer. These selling agents have ever since been doing their best in selling as many clients as possible to Aruba.

During 1960 Aruba saw besides the ASTA convention, also the Lions and the Agency of Investigation Board of the IATA, which held their annual meetings

in Aruba. Many countries are coveting to get as many conventions as possible, and for 1961 we are already expecting the following groups on the island:

1. Hotel Chapter of the Caribbean Tourist Association
2. Ontario and Quebec Chapters of the A.S.T.A.
3. Chamber of Commerce of the Americas
4. British American Life Insurance Company.

The most prominent convention in 1961 for Aruba will definitely be the Ontario/Quebec of the A.S.T.A. The Aruba Convention Bureau already started with preparatory work for these conventions, and is doing its utmost for surpassing last year's success with the coming convention of the A.S.T.A. Last year the Aruba Convention Bureau has met with singular success in the response of the local merchants and business men on the matter of properly handling these hard won conventions for Aruba.

Again the Aruba Convention Bureau is expecting the same or even better cooperation from the local merchants and organizations to realize the coming ASTA convention into a successful one.

The cooperation of one and all is definitely needed for the promotion of ARUBA, and we are relying on the best from every-one.

VENEZUELA INDEPENDENT A CENTURY AND A HALF

by His Exc. Dr. H. RIEMENS

(Continuation of Feb. '61)

Moreover, strong centrifugal powers were at work inside the political structure of Venezuela. The small towns were lying at a great distance from each other, and especially Maracaibo was jealous of the influence of the distant capital. For a long time the federalists fought against those who favoured a strong central power, a fight that more than once culminated in a civil war.

The organization of Venezuela as a separate state dates from 1830 and soon it was accepted by other nations as such, but not until the presidency of Guzman Blanco in 1870, the country experienced a rest for a longer period. And even under the reign of this "illustrious American", as he preferred to be called, attempts at revolution were undertaken.

Not seldom, such endeavours were promoted in Curaçao, where the revolutionists received credit by way of weapons. For a very few in the Netherlands Antilles, the supply of weapons was a profitable business, but time and again the Netherlands experienced difficulties with the legal powers in Caracas.

The many political exiles, who found a haven at Curaçao, also caused disturbances, for one reason because Caracas promptly complained that they were preparing revolutions. Once in a while Curaçao felt compelled to act decisively against such a group of unruly exiles, but, unfortunately, the future president of Venezuela, Guzman Blanco, happened to be among them, and, having seized power, he proceeded immediately to take all sorts of discriminating action against the Netherlands Antilles.

The former contrast between the classes existed still in Venezuela, except that now the Creoles took the

place of the Spaniards in the government.

Some German and French firms settled in the country and a few railroads were constructed, be it of only a short length.

Otherwise the same primitive conditions prevailed in the country and in the towns one could hardly notice any industrial development. Caracas was gradually extended, and, like so many Southamerican rulers, Guzman Blanco gave much preference to the beautifying of the capital. The country subsisted on the export of coffee, cocoa and pearls, that were collected near the island of Margarita. Everything just like in colonial times.

There were also foreign entanglements, resulting for the greater part from the fact that the country could not meet its obligations out of loans.

In a conflict with Great Britain about the western frontier of British Guyana, president Cleveland of the United States forced England in 1890 to accept arbitration. It was the sharp disagreement between two great forces that drew the attention of the world, more than the point in dispute itself. Venezuela was very much disappointed by the decision of the arbitrators and more than once it tried to return to the subject. The dictatorship of Juan Vicente Gomez, who kept Venezuela under his thumb from 1909—1935 has strongly retarded the normal development of the country, although on the other hand Gomez solved the difficulties with other countries by amortizing the foreign debt completely.

Under his government a start was made with the exploitation of the oil wells that would change the aspect of the country. The concessions were almost completely in the hands of big foreign companies, among

which the Standard Oil of New Jersey and the Royal Shell.

Very soon oil became the most important export item of the country and it became the largest source of income. Eight years after the death of Gomez, in 1943, a new mine law came into existence, which stipulated that the net profits were to be divided between state and companies on the basis of 50—50, the idea being to stimulate with this greatly increased income the industrial development of the country in order to arrive at a more diversified economy.

The difficulty, however, was that the oil industry had caused a steep rise in prices and salaries, so that other branches of industry worked with a very high cost.

The export-value of the traditional exportproducts, coffee and cocoa, dropped more and more. Only the granting of export-premiums saved these products from complete ruin.

The industrialization program, accelerated after the Second World War, could only be realized through a very high protection tariff, that attributed still more to the high prices in the country, but also made the economical basis more diversified.

The exploitation of very rich strata of iron ore by two big American companies also helped to diversify to a certain extent, although the disadvantage is that the country is again dependent upon the exploitation of minerals, of capital goods, that one day will be exhausted.

In the last twenty years, Venezuela has modernized

on a big scale and in that time the population of Caracas grew from 200.000 to nearly a million, also owing to a large influx of immigrants, mainly from Italy, Spain and East Europe. Not only Caracas, but also Maracaibo and some smaller centers of population have grown considerably.

As far as industrial development is concerned, Venezuela has caught up great arrears and the progress in the medical field is also noteworthy. Malaria and yellow fever, formerly two curses of the country, have been combated effectively.

However, against the growth of the towns stand the stagnation in the country and the wealth of some is in glaring contrast to the circumstances under which the majority of the people has to live.

Formal education is not by far for everyone and in a political sense one fails to discover equilibrium.

In 1958 Perez Jimenez was overthrown, after having formed part of an authoritarian government for nearly ten years. Since then elections were held and Rómulo Beancourt became president after an exile of ten years. Venezuela has now about six million inhabitants and there is room for far more, especially the enormous territory south of the Orinoco is practically uninhabited.

Although the country needs a further development, the visitor is impressed by the modern way in which problems are attacked and the progress made in many fields.

MAN, UNITED NATIONS AND OUR COMMUNITY

by C. W. G. SCHOTBORGH

New York, a city which in numerous respects challenges the imagination, has added another noteworthy attraction to its skyline since the recent world war: the United Nations' Headquarters. This 39-story, modern building towers over the shores of the Hudson River seems to be competing, in height and prestige as well as in architecture, with her two elder sisters, the Empire State Building and the Statue of Liberty on Bedloe's Island.

The Empire State Building on one side, annually drawing thousands of visitors and proudly portraying the exploits of Man in the technical and organizational field, and on the other side the Statue of Liberty, which perhaps can boast of a larger number of visitors, stand as reminders for all concerned that exploits, accomplished singly or collectively, in materialistic areas without spiritual basis, when viewed over the lapse of time, are rather short-lived and of little value to mankind as a whole. And it seems as if she wants to underscore this unexpressed thought with her own symbolic, imposing image which seems unnatural owing to its creation by whimsical impulse and frail human hands.

Sometimes it appears as if the Empire State Building and the Statue of Liberty do their level best to look down on the United Nations' Headquarters, a building which has captured the imagination of many, but evoked of the criticism of others. Many find that the style of this building should have borne out the thought of unity and the "unconscious" desire of mankind for a

better world. Others claim that the sober structure, although designed and built for an experiment typical of our age, is quite appropriate to the arduous and important work performed behind the numerous glass windows. The quiet struggle between the Empire State Building and the Statue of Liberty, the struggle between these two "symbols," through which mankind is seemingly divided into two huge camps, is more or less a skimpy effort to draw a comparison with our present world situation in which all of us, are involved, willingly or unwillingly. If we look around, for instance to South Africa, Cuba and the Congo, it becomes difficult to say anything else but that the future can hold only two possibilities: learn to work together on an objective basis in an atmosphere of mutual understanding and confidence while keeping well in mind that Man must still prove in the future that he is worthy of the name of Man, or else go down in a third, fourth or fifth world destruction, along with our latest pets, the H-bomb or cobalt bomb and other future projects of civilization.

Man

What will go down? Man! What is man? Nine of the ten who have to answer this question and went to be sure that he gives a correct answer will grasp for a dictionary.

He will read that Man, homo sapiens, is the highest developed, most differentiated mammal and disting-

ishes himself from others of his species through upright locomotion, scattered hair growth, larger brain mass, articulated language and an individual soul. Physically, he is composed of hard and tender parts. Chemically, he consists of 68 per cent of water, 20 per cent of albumin, 2.5 per cent of fat and 0.9 per cent of mineral salts.

There is some relief; here we have a definition which is not easily refutable! However, the question how this creature has come into existence presently spoils the fun and obscures the cleared-up atmosphere. How did this scatter-haired, highly intelligent mammal evolve?

In direction opposition to the Biblical concept of the creation of man stands Darwin, the British naturalist with his doctrine of origin and evolution theory. Darwin has discovered the changeability of species and attributed this to the natural selection, the influence of surroundings on the species, which allows only those best fitted to their surroundings to survive.

The impartial observer, let's call him the United Nations, can at best agree with Darwin's opponents when they hold that the evolution theory, which accepts a gradual development from animal parentage, has yet to explain Man as a spiritual being. On the other hand, he must concur with Darwin's adherents when they claim that, irrespective of the Church congregation one enters, here in the Netherlands Antilles or abroad, it can be hard in as many different words as are pulpits that as human beings we have to co-exist with each other and that this co-existence must be implanted on a certain spiritual basis. This basis must be one that unites men rather than drive them apart. This line of thinking, this creed in general, has through the ages kept men sharply divided. And by creed is meant here the concept of belief rather than individual conviction.

Our observer, the United Nations, can, if need be, add that what faith has failed to accomplish in dozens of centuries can hardly be achieved by him in a few years. Her efforts will not have the success which they deserve until Man, the small yet indispensable link awakens to the fact that he, despite creed, race or language, must show respect for the conviction of others and must be prepared at all times to give himself consciously for the good of society.

That the diminutive link can be encountered in such a large variety of plumage and camouflage, we can see and experience daily in our surroundings, although the least perverse and most natural do not cross our paths here in the Netherlands Antilles.

Let's go back in our thoughts to a far and beautiful country; it is a country of mysticism, mysterious powers and traditions, where we can acquaint ourselves with the least perverse and the non-civilized.

The Least Perverse

Before we arrive in the capital of this country we have searched our way over the many islands with which this country is studded. Flying over one of the largest of these islands means to see virgin forests and jungles, composed of bamboo trees and jungle giants with crests rising 50 to 60 meters above the ground, unfold underneath. Innumerable rivers and brooks seem to be dividing this expanse in lush, well-defined

WATCHES
CLOCKS
JEWELRY
PEARLS
PRECIOUS STONES
GOLD
STERLING
CHINA
CRYSTAL
GIFTS
HANDBAGS
OPTICAL GOODS

SPRITZER & FUHRMANN

JEWELERS TO THE AMERICAS

sectors sheltering the orang-utan and the panther, and to the north, the elephant. It is an impressive drama which our eyes behold.

Immediately upon arrival in the capital we note the striking contrast between the mighty, healthy nature and "worldly" life or whatever we regard as such.

A leper walks through one of the busy streets, filthy and covered with purulent cysts and fettering wounds, in his hands a rattle to warn the crowd from afar that a castaway will cross their path. People hurry to move out of the way; he walks by, unperturbed, rattle in hand.

Life goes on in our modern, twentieth-century fashion. And serenely we walk past the man sitting on the stairs of a big Chinese store somewhere on a busy downtown square; a man, shrouded in rags, painfully exerting himself to produce notes on a self-made bamboo flute. He misses the right hand. With his other hand he presses the moutpiece of the bamboo flute against a cavity right below the eyes, the place where the nose is supposed to be. His mouth and nose have rotten away as a result of a relentlessly consuming disease which is slowly but surely claiming this human creature.

His eyes look clear and unaffected; they do not accuse, but only wonder why. And when you stop at the corner of the street in order to contemplate this scene undisturbed, the feeling emerges that this wreck was purposely installed along the route so that his eyes can constantly watch the unending stream of young, healthy and wholesome human beings.

He watches them approach in the distance; upright figures in colorful summer dresses. The closer they come, the stronger he realizes his own unsightliness. Then they grow fainter and fainter in his acquiescing yet restless eyes.

What ideas cross the mind of this man? Who is he, what is his past, what were his opportunities, and what can the future possibly have in store for him?

There is no action without reaction, although the latter may be delayed sometimes, and there is no question to which, conceited as we are, we cannot find or devise an answer, although we cannot detract from the thesis of existence and cannot break or gild the links of powers.

We leave our friend the bamboo-flutist behind for a visito to the most natural.

The Most Natural

The road leading to them is far from monotonous. The resplendency of nature charms the passer-by as much as do those tiny huts and the larger, primitively built dwellings with their colorful and busy squares, studded with business stores. Time and again the passer-by is challenged to look up with renewed interest.

And the fortunate ones who were allowed to stretch their path beyond the capital have met so many new and unknown mysteries with all their charm and romance. These the fascinatingly beautiful country had kept concealed for the eye of the stranger, although from time to time it did reveal some. The residence of the people whom we are going to is flanked to the south and north by the Latimodjong and Molengraaft

mountains and to the East and West by the Gulf of Bone and the Strait of Makassar. It stretches out like a holy and prohibited country, protected by nature itself, and this mighty interior of Middle Celebes calls an imperative stop to the eye of the stranger and the uninitiated.

The rivers which seem to spring near the village of Palopo, Masamba, Toke behind the Gulf of Bone and near the small kampongs of Loemoe, Sampaga and Kaloeke on the Strait of Makassar, vanish close to the heart of this miraculous country, as if this is the final point for the stranger sailing downstream with bravado.

Toradja, barren country, dark and remote from the world's civilization, delightful creation.

Toradja's with their famous feasts of the dead which sometimes last for days, and where excessive eating and drinking awakens the primitive spirit in man, uttering itself in orgies starting early in the evening and lasting until the first signs of dawn break over the mountain ridges. Then they lie down, their tired bodies scattered among the carcasses of killed buffaloes whose flesh they have greedily consumed during the nightly orgy, and they rest.

The imposing mountains, seemingly shrouding the scene in a firm, enclosing wrapping stand, along with the lifesize dolls representing tribal chiefs and famous warriors now supposedly inhabiting the cavities on the mountain sides, as natural and traditional vanguards of this barren, merciless and yet beautiful country. Slowly but surely our western civilization penetrates. A civilization which very certainly cannot be cited as evidence of progress and development of mankind and in which any stimulating force towards unity is definitely absent. The opposite bears a closer resemblance of truth and strengthens Bolland in his contention that since the first world war the European West has advanced towards dislocation and decay.

(To be continued)

PARA LAS DAMAS

tenemos un surtido completo de productos de belleza

HELENA RUBINSTEIN

cremas - lociones - polvos
jabones - perfumes - a precios
sin competencia.

BOTICA ARUBA

Steenweg 19 - Oranjestad - Tel. 1080-1081-1180

ARIBA *Aruba!* **LITTLE DUTCH ISLE... CARIBBEAN STYLE!**

HOTEL CASINO
aruba
CARIBBEAN
COMPLETELY AIR - CONDITIONED

New "escape" spot for pleasure seekers! A completely different resort hotel — the flavor of the West Indies mixed with a dash of Holland hospitality — on an island famed for its beauty and heavenly weather!

- **FREEPORT SHOPPING** — wonderful savings!
- Excitement in a thrilling Casino!
- 1500 feet of the whitest sand beach
- Unique raised pool; Cabana Colony
- Delightful studio guest rooms
- Incomparable food • Cocktail lounge
- Klompen Klub for dancing and entertainment

PLUS — new sights to see, and excellent swimming, surf-riding, sailing, fishing, golf and tennis!

Beautifully illustrated full color brochure on request.
Come via KLM or Cruise Ship. U.S. citizens need no passport.
See your Travel Agent or phone New York **Widessa 2-3780**

OTHER CONDAO CARIBBEAN HOTELS: EXECUTIVE HOUSE, Chicago / EL BARRANQUITAS, Barranquitas, P.R.
CONDAO BEACH and INTERNATIONAL AIRPORT HOTEL, San Juan, P.R.

ON THE ISLAND OF ARUBA • NETHERLANDS WEST INDIES

LA LINDA

Everything in

Men - Ladies - Children Fashions

Special airconditioned ladies department

NASSAUSTRAT 31

PHONES 1661 - 2120

VELD STORES

Saves you money

Just call

and we will deliver at your home

VELD STORES

St. Nicolaas - Oranjestad

Phones: 5052 - 1454

Aruba Trading Company

An Extensive Variety

French Perfumes

and

Colognes

Scottish Cashmere Sweaters

Original Royal Delft Blue

(Vases, Wallplates, etc.)

BONDED LIQUORS

The first smash in the economy class:

LARK by Studebaker

The first convertible in the economy class:

LARK by Studebaker

Ask for a test drive at the exclusive distributors for Aruba:

Arturo M. Arends

Korteweg 2-4 - Oranjestad - Aruba

Phone 1074-1073

n.c. aruba

druckers-uitgevers

drukkerij

printers-publishers

Imprenta-ediciones

LET US PROVE TO YOU THAT
WE ARE ABLE TO DELIVER MORE
ECONOMICALLY THAN HOLLAND

NIEUWSTRAAT 34 - ORANJESTAD - ARUBA, N.A. - PHONE 1277